

**Sodobna
slovenska
dramatika**

Žanina Mirčevska

Viktor

DRAMATIS PERSONAE

VIKTOR – lider države v težavah

GLORY – njegova hčerka

SOFIA – njegova soproga

SENCA – njegov telesni stražar

SVETLANA – novinarka na nacionalki, postavlja zelo nerodna vprašanja

COFFEY – generalni sekretar Varnostnega sveta OZN

SALEM – študent iz daljne države

LJUDSTVO – državljani: Ženski zbor v črnini

Moški zbor v črnini

NAGA VOJSKA – pet vojakov

ŠTUDENTI – šest študentov iz daljne države

Kraj dogajanja: V otroški spalnici, polni senc.

Čas dogajanja: I. dejanje – *Na robu vojne ali že vojna*
II. dejanje – *Vojna*
III. dejanje – *Na robu miru ali že mir*
IV. dejanje – *Mir*

Avtoričina opomba: Zgodba temelji na resničnih dogodkih.

1. DEJANJE – Na robu vojne ali že vojna**1. prizor**

VIKTOR:

Spiš?

Rad bi ti povedal nekaj, česar ti ne bi povedal, če bi bila budna

Heroj umre enkrat, strahopetec vsak dan
Pokopališča so polna mrličev, ki so bili nekoč jazSlab sem
Ampak tudi če bi bil Ahil, bi imel Ahilovo petoSpet bi ti bral pravljice
StarogrškeNisi hotela zaspati
Sanje si prodajala
Za črke, ki jih niti nisi razumela

Spiš?

Črke zdaj razumeš
Ostalo

Oprosti

Svet je poglavje, iztrgano iz vezave knjige modrosti
Viharji cefrajo strani iztrganega poglavja in jih vrtinčijo v zrakuCeline se ločujejo od Sveta
Države se ločujejo od celine
Pokrajine se ločujejo od države
Mesta od pokrajine
Občine od mesta
Naselja od občine

Ulice od naselja
Hiša od ulice
Človek se ločuje od človeka

Vsak bi bil zase
Vsak bi bil svoj na svojem

Zakaj bi nekoga sploh zadrževali v skupnosti, če noče
Naj gre, naj si najde boljšo skupnost
Naj si jo sezida iz lastnega dreka

Nihče noče zidati z drekom
Vsak bi zidal z lobanjami

Lobanja na lobanjo in je že trdnjava
Na vrhu trdnjave
Obešena krpa
Ki plapola
Zastava človeka
Ki je samemu sebi Bog

Bog
Kdo še uporablja to besedo
 Kaj sploh govorim
 Kaj sploh govorim
Sem že bivši človek

Pravljice bi bral
Učil bi se še

Še dobro, da spiš

Samo upam lahko, da mi niso česa namontirali
Kakšne naprvice za prisluge in privide
To bi bil posnetek za ogled in ogled

Kmalu bo dan
Dan, zaljubljen v noč, pospeši korak zgodovine
Vsi bomo preteklost

A ni tako, Cufi
Ti si z eno nogo že tam

Še spi z medvedkom
Kdaj otroci sploh odrastemo

Kaj praviš ti, Cufi
Kdaj odrastemo
 Ko jemo špinačo
 Ko nam izpulijo zadnji modrostni zob
Kdaj odrastemo

Cufi
Scufal si se že
Cufi

(Telesni stražar SENCA vstopi, s pištolo v roki.)

Kaj, kaj, kaj bi rad

(SENCA odpre usta, da bi nekaj rekel.)

Kolikokrat sem ti rekel, ne mi hodit tukaj s čevlji

SENCA:

Niste tudi vi v čevljih

VIKTOR:

Se boš z mano primerjal
Vlačiš mi nesnago v otroško spalnico
Pa še ugovarjaš mi

(SENCA sezuje čevlje.)

Kaj lepega imaš povedat

SENCA:

Gospod ministrski predsednik

VIKTOR:

Šššššššš

Jo boš zbudil

SENCA:

Slabe novice, gospod ministrski predsednik

VIKTOR:

Ob tej uri na tem mestu

Nisem niti pričakoval česa drugega

Kako slabe so te tvoje novice

SENCA:

Eksplozija je bila tako silovita, da je

Novica že odjeknila v javnosti

VIKTOR:

Kaj so poročali mediji

SENCA:

Vozilo transportne enote so dvignili v zrak

Deset vojakov, starih med osemnajst in dvajset

Je padlo v napadu, izvedenem iz zasede

VIKTOR:

Iz zasede

Ne herojsko, prsa v prsa

Kot se spodobi za spopad med vojaki

SENCA:

Nobenega herojstva ni bilo

Razen če je zahrbtnost herojstvo

VIKTOR:

Herojstvo je, če zahrbtnost priznamo za zahrbtnost

Trojanski konj je bil tudi zahrbtnost

Kako so izvedli napad

SENCA:

Z dobro plačano paravojsko
Separatisti stopnjujejo pritisk
Ne gre za posamezne akcije
Pomagajo jim od zunaj
Logistično, finančno, strateško
Umazane operacije sprožajo drugo za drugo
Za odcepitev krpe ozemlja

VIKTOR:

Krpa krpa
Na njej pa zlate niti in gumbi

SENCA:

Če bi bili samo niti in gumbi

VIKTOR:

Človek tudi za gumb proda človečnost
Za en sam

SENCA:

Se popolnoma strinjam
Ampak

VIKTOR:

Ni ampak
Gola resnica
Je ni sram golote

SENCA:

Gospod ministrski predsednik
Vsi pogledi so uperjeni v vas
Zakaj ni povelja, da granatiramo ugrabljena mesta
Ljudje so besni, hočejo orožje
Vsi čakajo na vas

VIKTOR:

Da na mizo prinesem rešitve
Kot kruh, ki sem ga sam spekel

Kruh zamesiš iz moke in vode
Mir iz mesa in krvi
Kaj tu ni jasno

Ampak ne
Ne miru
Zmago
Vsi čakajo zmago

SENCA:

Nasprotna stran niza uspehe
Dvom se je zažrl v kosti
Vojaki zapuščajajo vojsko
Na policiji se vrstijo odpovedi
Ljudje se selijo v tujino
Samooklicane vaške straže kalijo mir
Med nočnimi roparskimi pohodi
V zraku je vonj po vojni

(Skozi okno prileti kamen.)

Stran stran

VIKTOR:

Kam

SENCA:

Skrijte se nekam

VIKTOR:

Kam – v hladilnik

SENCA:

Hitro

VIKTOR:

Lahko zlezem pod tvojo kožo

SENCA:

Ne se hecat, šef
Ko hudič enkrat pride
Pripelje še svoje mlade

VIKTOR:

Ščiti me, plačan si za to

SENCA:

Živ bog vas ne more več zaščititi

VIKTOR:

Vsaj to

SENCA:

Vsaj kaj

VIKTOR:

Nisem edini, ki uporablja besedo

SENCA:

Katero

VIKTOR:

Bog

SENCA:

Bog se vas usmili

*(V sobo vdre LJUDSTVO – državljani:
ženski in moški zbor v črnini;
s sabo nosijo žalostno povešene, razcefrane zastave, prav tako črne;
vsi sezuwajo črne čevlje.)*

ŽENSKI ZBOR V ČRNINI:

(Naricanje.)

črna smrt črno seme je sejala - ajoj
za črno seme črno prst je iskala – ajoj
za črno prst je tvojo mladost izbrala – ajoj
da bi črno seme v tvoje meso, sine moj edini, zasejala – ajoj

MOŠKI ZBOR V ČRNINI:

Sinovi teh mater so leteli v zrak
In ko so padli na tla – čeprav na pol živi
niso še bili mrtvi

ŽENSKI ZBOR V ČRNINI:

Vsem desetim so izdoblji z noži v čelo
Umrli za Nič
Izrezali jim veke, da brez trepljaja
Zrejo v lastno smrt
Ko gledajo smrt drug drugega
In gledali so, vse dokler oči niso same ugasnile
Da ne bi več pričale tuzemski grozi

MOŠKI ZBOR V ČRNINI:

In ti nič
Prekladaš se z enega sestanka na drugega in nič
Delaš se, da delaš nekaj pomembnega, in nič

Naša vlada spi
Ko mi živimo nočno moro
V oči nas gledaš in v očeh ti vidimo
Da nimaš rešitve
Država je že Atlantida

VIKTOR:

Mir
Državljeni mir
Mir je naša prioriteta

MOŠKI ZBOR V ČRNINI:

Dajte nam orožje, pa bo mir

*(VIKTOR bliskovito iztrga pištolo
iz roke telesnega stražarja SENCE;
orožje pomoli enemu iz LJUDSTVA.)*

VIKTOR:

Na
Streljaj

Ne glej me v oči
Bo lažje
Streljaj
 Če nisem z vami, sem z njimi
 Vse, kar delam, je v prid njim
 Prodajam sebe, kupujem čas zanje
Streljaj
Saj je orožje za to
Saj je streljati lahko
Kaj
A ni
Sami junaki ste
V hlačah

Prav to hočejo separatisti
Ko pa se bo začelo *oko za oko*
Ne bomo več videli belega dneva

Kaj bomo dosegli z maščevanjem
Na civiliziran in človeški način se moramo odzvati
Edino orožje, ki si ga lahko privoščimo, je dialog

LJUDSTVO:

Bla, bla, bla, bla, bla

VIKTOR:

Točno tako
Bla, bla, bla, bla, bla – pa še bla in bla
 Zgladiti je treba spore
 Podpisati premirje

MOŠKI ZBOR V ČRNINI:

In *popušiti*
Pipo miru

ŽENSKI ZBOR V ČRNINI:

Podpiši začasno premirje
Da preštejemo padle
Pogreb jim boš pripravil ti

Ker rad polagaš vence padlim
In kažeš ksiht žalosti in sočutja

VIKTOR:

Jočem vaše solze, ki so moja kri

ŽENSKI ZBOR V ČRNINI:

Igraj žalostinke
Po diplomatskih notah pred kamero
Disonantno kričanje žalosti
Zdaj prepusti nam

MOŠKI ZBOR V ČRNINI:

Za današnji krvavi napad
So prevzeli odgovornost separatisti
Z obrazložitvijo, da je tuja vojska
Vstopila na osvobojeno ozemlje
A ni to dovolj za tvoj odstop

VIKTOR:

Prosim

(Si sezuje čevlje.)

Ali bi kdo rad stopil v moje čevlje
Ali bi bil kdo rad na mojem mestu

Ampak nekdo, ki vas bo najbolj spretno
manevriral stran od prepada

Za prejšnje žrtve bom prevzel odgovornost jaz

Za prihodnje

Kdo

Kdo bo prevzel odgovornost za krvave stopinje

Ki jih bo za sabo pustil podplat teh čevljev

A boste morda vi, gospod

Gospa

Vi

Vi

Kaj
Nihče
Prevelika številka

Ni lahko vsako jutro vstati in obuti čevlje
Ter odkorakati v dan, ki se zmeraj konča črno
Ker na koncu dneva, kakor koli obrneš, zmeraj pade noč

(Si obuče čevlje nazaj.)

Tako, kot sem rekel
Spor bomo reševali diplomatsko
Na političnem parketu

MOŠKI ZBOR V ČRNINI:

Previdno, tovariš kancler – zloščen parket je drsališče
Plesanje po njem vas lahko stane zloma noge, roke ali vratu

VIKTOR:

Poškodbe glave so najbolj usodne
Poškodbe glave – tega se je treba bati

MOŠKI ZBOR V ČRNINI:

Brez petja brzostrelk
Samo s politikantskimi driblanji ne bo šlo
Gospod lider

VIKTOR:

Hvala za obisk vsem skupaj
Mudi se mi v kabinet

*(VIKTOR odide;
SENCA malo počaka in krene za njim;
LJUDSTVO mu zapre pot.)*

ŽENSKI ZBOR V ČRNINI:

Kjer so paravojaki poklali vojake, že načrtuje park
Da se bodo ljudje sprehajali in v miru pozabili na vojno

MOŠKI ZBOR V ČRNINI:

Ti, ki si njegova senca noč in dan
Ti, ki hodiš za njim noč in dan
Hodiš pred njim noč in dan
Hodiš ob njem noč in dan
Preden bo ugasnil luč Lune in svetlobo Sonca
Upihni njegovo svečo
In prepreči, da nas požre tema

ŽENSKI ZBOR V ČRNINI:

Bodi misel

MOŠKI ZBOR V ČRNINI:

... ki je senca dejanj

ŽENSKI ZBOR V ČRNINI:

Bodi misel

MOŠKI ZBOR V ČRNINI:

... ki je senca dejanj

ŽENSKI ZBOR V ČRNINI:

Bodi misel

MOŠKI ZBOR V ČRNINI:

... ki je senca dejanj

ŽENSKI ZBOR V ČRNINI:

Bodi misel

SENCA:

Lahko zdaj grem

MOŠKI IN ŽENSKI ZBOR V ČRNINI:

Kam?

SENCA:

Opravljat in opraviti svoje delo

(SENCA odide.)

MOŠKI ZBOR V ČRNINI:

(o otroku)

Ta pa kar spi

ŽENSKI ZBOR V ČRNINI:

Pusti, naj sanja

O lepi prihodnosti

(Vsi odidejo.)

2. prizor

SOFIA:

Vsakič, ko te vidim

Najprej pomislim, da gledam televizijo

Šele potem dojamem, da si vstopil skozi vrata domačega gnezda

VIKTOR:

Kaj je novega

SOFIA:

Nič

Zamudil si kriminalko

Danes so ti ugrabili hčerko

VIKTOR:

O Bog

SOFIA:

On je na dopustu

Ona zdaj spi

VIKTOR:

Kje je

SOFIA:

V svoji postelji

Kje naj bi bila

Ne je zbuhat

Za danes ima dovolj

Sošolci so se ji posmehovali, češ da ima najbolj smotanega politika za očeta. Klovna. Zapustila je šolo brez varovanja. Ko je bila samo par metrov od šole, je pripeljal bel kombi. Štirje maskirani orangutani so jo zbasali na zadnji sedež. Ne ve, ali so bili naši ali njihovi. Eden jo je tipal spodaj – ne vem, ali je hotel preveriti, ali je še devica –, na uho ji je rekel – z ustnicami se je dotikal njenega ušesa – in ji je rekel

*Povej očetu, da obstaja rešitev in da bo zmagal
Tebe mora žrtvovati kot dar bogovom, da bo dobil vojno
Čeprav ti nisi Ifigenija, on je heroj
Čeprav se še ne ve, kateri
Jasno je, da bi ti lahko pomagal, da tudi ti postaneš – heroina
Kakršen oče, takšna hči
Če iz tebe ne more narediti heroine, mu lahko pomagamo mi
Si razumela
Pojdi in ne pozabi povedati očetu, kaj sem ti rekel
Pa lepo ga pozdravi in daj mu tole
Njegov kolega mu pošilja
Tvoj oči bo vedel kateri, po darilu*

(SOFIA da VIKTORJU lepo zavito škatlico.)

Dala sem ji pomirjevala
Pusti jo, naj spi

(VIKTOR gleda škatlico.)

VIKTOR:

Kaj je to

SOFIA:

To bi ti moral vedeti
Saj si prvi med enakimi

VIKTOR:

Kaj če je beli prah

SOFIA:

Potem pa vrzi
Ampak ne boš izvedel, kdo ga pošilja

VIKTOR:

Če pa izvem
Kaj

SOFIA:

Če izveš, kdo ga pošilja
Morda boš izvedel tudi, kdo ti je hčerko ugrabil
Te to zanima ali niti ne

*(VIKTOR se obotavlja, očitno ga zanima, kaj je v škatli;
jo odpre; pogleda;
mu gre na bruhanje; zgrožen odvrže škatlo.)*

SOFIA:

Kaj je

VIKTOR:

Oči

SOFIA:

Kakšne oči

VIKTOR:

Oči

(SOFIA pobere škatlo. Pogleda.)

SOFIA:

Saj so od goveda
Stokrat si videl take v mesnici

VIKTOR:

Stran, stran

*(SOFIA iz škatlice izvleče listek.
Ga odvije. Bere.)*

SOFIA:

*Spoštovani gospod ministrski predsednik
Ker ne vidite, kam drvimo vsi skupaj*

*Ker ste slepi kot noč in
Ker je vaša slepota naša tema
Pošiljam vam skromno darilo
V upanju, da vam bo okrepilo vid*

Lepe pozdrave, kralj Ojdip

(SOFIA zmečka listek in ga vrže stran skupaj s škatlo.)

VIKTOR:

Kdo misliš, je bil

SOFIA:

Po mojem, prijatelj
Svoje prijatelje pa najbolje poznaš sam

Zaradi tvojih ona ne sme imeti svojih prijateljev
Danes je hotela v kino, ostala je doma
Igrala je klavir od enih do petih
Igrala je po svoje, ne po notah – je že svoja
Že postaja ženska
Saj jih ima že trinajst
Dobro ji gre

Kako pa gre tebi
Kje si bil danes
Na poti slave
V tri krasne
Če si lačen, vsaj žejen nisi
Koliko hektolitrov kave si danes spil
V prid primarne prioritete
Budnost, budnost, budnost
Kosila ni več
Posodo sem pomila na roke
Za dva krožnika se ne spleča vklapljati stroja za pomivanje
Pa še človek razmišlja, ko pomiva pladnje
Pa še umazane roke si umije
Pa še privarčuje
Treba bi bilo ukiniti pomivalne stroje
Če bi bila politik, bi to naredila
Kot prvi ukrep

Boš takoj večerjal
Ali boš najprej podal odstop

VIKTOR:

Predati odgovornost zdaj, ko vre
Bi bilo neodgovorno

SOFIA:

Imeti se za odgovornega
In biti popolnoma nesposoben
Je še bolj neodgovorno

VIKTOR:

Hodim po rezilu žiletke
In poskušam priti čez cel

SOFIA:

Obvladaš to cirkuško veččino

VIKTOR:

Če je jaz ne, jo drugi še manj

SOFIA:

Jaz pa mislim, da je najboljše
Da še danes skočiš s trampolina
In zapustiš cirkuško areno

VIKTOR:

Jaz pa ne mislim tako

SOFIA:

Zakaj ti je to potrebno, Viktor

Plača? ... Je dovolj visoka za tako visoko odgovornost? ... Oblast? ... Si pozabil, da si samo človek? ... Slava? ... Tuje oči se lepijo nate, Viktor, kjer je luč, ves se lepiš zaradi zlohotnih pogledov ... Vlačijo te po časopisih kot razkrečeno babilonsko vlačugo ... Dobra dela si prisvajajo vsi, sranje moraš požreti sam, Viktor ... Iščeš človeka v ljudeh, v sebi moraš zbuditi hudiča ... Vse, kar lahko profitiraš, je doprsni kip padlemu

heroju, brez nog in brez rok, da ne boš mogel nikamor, ko bodo golobi in vrabci srali nate ali ko bo klestila toča ... Otroci bodo šli mimo in pojma ne bodo imeli, kdo je ta kamen, ki kazi cesto ... Za koga se izpostavljaš? Za sodrgo? Za koga se sploh imaš? Kaj sploh igraš? ... Odstopi še danes, če ti rečem ...

VIKTOR:

Kateri grški junak najbolje simbolizira človeka v moji koži

SOFIA:

Se že vidiš heroja
Ampak še ne veš
Da nastopaš v tragediji

VIKTOR:

Dosegel bom dialog

SOFIA:

Dosegel boš tišino
Ko te bodo spravili pod rušo

VIKTOR:

Kaj predlagaš

SOFIA:

Spakirajva
Stran od tod
Prodajva stanovanje, avto, vikend
Po dve roki imava in vsak po eno glavo
Se bova že znašla

VIKTOR:

Kam

SOFIA:

V dnevno sobo pred televizor
Pusti naj te program zabava
Zakaj bi bil ti za zabavo

3. prizor

SVETLANA:

Dober večer, gospod premier – hvala, da ste se odzvali na vabilo na ekskluzivni intervju v oddaji *Svet* kljub vsem obveznostim, ki jih v tem trenutku imate –, razmere so izredne in zaskrbljujoče – današnji dogodek je brutalna prelomnica – ali situacijo lahko ocenimo kot državljansko vojno

VIKTOR:

Dober večer
Situacija je izredno napeta
Časi so zahtevni
Poskušamo stvari držati pod kontrolo
Menim pa, da gre za dobro organizirane
Sporadične napade zagovornikov
Političnega gibanja separatizma
Ki je v osnovi neutemeljeno in neustavno

SVETLANA:

Ampak vojna je

VIKTOR:

Spet bom ponovil, da gre za enostranske sporadične napade
Na katere se bomo odzvali z vsemi pravnimi sredstvi

SVETLANA:

V javnosti je zakročila informacija
Da ste predstavnikom paravojske
Tako po izvedbi krvavega napada
Danes predlagali sestanek

Gospod premier, ali z dejstvom
Da se boste sestali s predstavniki paravojske
Ne priznavate njihove legitimnosti

VIKTOR:

Prioriteta je, da se znova vrnemo za pogajalsko mizo
Samo za mizo lahko vzpostavimo dialog, ki je v tem trenutku nujen
Za pomiritev napetosti

SVETLANA:

Kaj je cilj sestanka

VIKTOR:

Sporazum

SVETLANA:

Razdelitev ozemlja

VIKTOR:

Sporazum

To je tudi smernica in priporočilo

Mednarodne politične skupnosti

SVETLANA:

Kaj pa, če ne pride do sporazuma

VIKTOR:

V tem primeru

V tem primeru

V tem primeru mi bo potrebna modrost starca

Pa ne samo meni, verjetno vsem nam

SVETLANA:

Znanost pravi, da se sploh ne staramo

Snov, iz katere smo narejeni, je snov veselja

Ki je zunaj časa – je kategorija večnosti

In če je veselje večno – ne mlado in ne staro

Snov, iz katere smo narejeni, je tudi večna – torej ne mlada in ne stara

Kako naj potem človek najde modrost starca

VIKTOR:

Uporabil sem metaforično dikcijo

Vi pa, gospa Svetlana, streljate z znanstveno domnevo

Ampak razumem vaše vprašanje

Kar sem hotel povedati, je to – tudi če ni starčeve modrosti, jo moramo najti

Vesolje je prostrano in v tej neskončnosti je zagotovo tudi modrost, ki je prav tako kategorija zunaj časa – torej ne mlada in ne stara, ampak večna – tako kot je modrost zmeraj bila večna

SVETLANA:

Torej v vsakem primeru
Izključujete intervencijo vojske

VIKTOR:

Kot sem že rekel
Uporabili bomo vsa pravna sredstva

SVETLANA:

Gospod ministrski predsednik
Vsak dan nas pretrese kakšen napad
Ali bodo pravna sredstva učinkovita pot do cilja
In če ne bodo
Kakšna bo vaša strategija

VIKTOR:

Strategija bo sledila cilju
Cilj bo upravičil sredstva
Ki bodo vsekakor pravna

SVETLANA:

Torej ne izključujete vojaške intervencije

VIKTOR:

Počakajmo do srede
Ko bodo stekli pogovori za zaprtimi vrati
Zatem bosta obe strani na tiskovni konferenci podali izjavo

SVETLANA:

Si boste segli v roko

VIKTOR:

Kako to mislite

SVETLANA:

Ker roka roko umije

VIKTOR:

Dam roko v ogenj
Obe, če je treba
Da so moje čiste

(Nepričakovano vdre SENCA.)

SENCA:

Oprostite

SVETLANA:

Gospod
Oddaja teče v živo

SENCA:

Nujno je, gospa
(VIKTORJU šepetaje.)
Klicali so v kabinet
Zavrnilo so predlog za pogovor

SVETLANA:

Kaj
Zavrnilo
Kdo je klical
So to novice s terena

SENCA:

Sporočili so, da do pogovorov lahko pride šele zatem
Ko bomo priznali njihovo neodvisnost
Predlagali so tudi temo morebitnega sestanka
Postavitev uradnih mejnikov na meji in razdelitev stroškov

Še eno našo vojaško enoto so danes ugrabili

VIKTOR:

Kaj, kdaj
So jih ubili

SENCA:

Ne ne
Vsi so živi
Razorožili so jih
In poslali peš
Vojaki se hočejo srečati z vami
Imajo sporočilo za vas

VIKTOR:

Takoj pridem

SENCA:

Vojaški vod bi vas rad srečal takoj

VIKTOR:

Ja, ja, pridem

SENCA:

Oni pridejo sem
So že tu

*(Vstopi NAGA VOJSKA – pet nagih vojakov;
da so vojaki, je videti samo po vojaških čeladah,
s katerimi si zakrivajo mednožje.)*

NAGA VOJSKA:

Oprostite, gospod premier
Oprostite, gospa Svetlana
Tudi vi, gledalci pred ekrani, oprostite

Pet naših kolegov je še vedno ujetih
Pogoj za izpustitev je, da vam v taki opravi – tukaj in zdaj – prenesemo
sporočilo
Če ne – bodo pobili talce
Še pet jih je iz našega voda

In sporočilo je

VIKTOR:

Kaj, kaj, kaj

NAGA VOJSKA:

In sporočilo je

VIKTOR:

Kaj

NAGA VOJSKA:

To je stanje države, ki hodi z nago ritjo, da si jo lahko vsak privošči

Pljuvati

VIKTOR:

Kaj

NAGA VOJSKA:

To je stanje države, ki hodi z nago ritjo, da si jo lahko vsak privošči

Pljuvati

VIKTOR:

Kaj je zdaj to

SVETLANA:

To je stanje države

Ki hodi z nago ritjo

Da si jo lahko vsak privošči

NAGA VOJSKA:

Pljuvati

SVETLANA:

Če si lahko dovolim interpretacijo

Sporočilo ima poanto

To je sad segregacije in politike izključevanja

To je kazalec getoizacije

To je nizek nivo parlamentarne kulture

To so znižani standardi
To je slaba zakonodaja
To je korupcija
To so počasni sodni mlini
To je neodzivnost
To je nepotizem in klientelizem
To so slabe kompetence
To je nesposobnost in nekultura ter pomanjkanje sočutja
To so slabe odločitve
To je slaba politika

Z eno besedo

VIKTOR:

To je odraz primitivizma in barbarstva
In nič drugega kot to

*(... enemu od nagih vojakov zazvoni telefon, ki ga skriva v čeladi;
vojak se odzove na klic in komaj uspe reči "Ja"...*

Odloži mobilca ...)

NAGA VOJSKA – *vojak z mobilcem:*

So jih že izpustili

VIKTOR:

A je kdo med vami ranjen

NAGA VOJSKA:

Ranjeni nismo
Ampak gremo vsi na bolniško
Več kot polovica nas je že prehlajenih

Važno, da so naši živi
Hvala vam, gospa Svetlana
Na svidenje, gospod premier
Hvala tudi gledalcem
Pa brez zamere

(NAGA VOJSKA odide.)

(SENCA izroči VIKTORJU sporočilo;
VIKTOR bere.)

SVETLANA:

Kaj so poslali

VIKTOR:

(Bere.)

*Takojšnje nepreklicno priznanje
Ali pa čaka vas novo sranje*

To je njihov nivo
To je njihova retorika

(*Se zakadi v kamero.*)

Če ste že pred ekrani, in vem, da ste
Pred celo javnostjo vam povem
Da niste nič drugega kot banda primitivna dobičkarska
Zavračate pogovore, ker nimate argumentov
Nobenega zgodovinskega ali kulturološkega ozadja
Ki bi opravičilo separatizem, ni
Lažete si, ko mislite, da vas bo svet priznal
Kar nadaljujte svoje morilske pohode
Naj svet v vašem obrazu čim prej spozna steklo himero
In na zastavo vaše izmišljene države lahko narišete rože, angelska krila,
golobe miru

Samo kremplje in čekane bo videl svet
Ampak brez skrbi, tudi pepel bo spregovoril
In govoril zanamcem o vaših grozodejstvih

(*VIKTOR mastno pljune v objektiv kamere,
ki izvaja neposredni prenos;
sede, očitno vznemirjen, trese se.*)

Biti skupaj pod eno nebeško streho
Očitno ne gre

In rešitev je ena edina
Samo še utopija nas reši

Vsak državljan bi moral imeti svojo državo
Ne državo
Planet
En prebivalec na planet, ki je njegova lastna država
On je planetarni državi predsednik, kralj, cesar, prestolonaslednik in
državljan
On je armada in postava
On je davkoplačevalec samemu sebi
On je avtor lastne himne
In avtor državnega grba
In on je sešil lastno zastavo
In samemu sebi izdal potni list lastne države
In samemu sebi napiše ustavo
In sam bo dal ime planetarni državi
Ki je njegovo osebno ime
In bo postavil stražo na mejo
Ki je on sam

Moja utopična vizija o enem človeku na enem planetu
Je pravzaprav nadaljevanje vašega diskurza o vesolju, gospa Svetlana
Kot kategorija zunaj časa
Ampak zdaj se vrnimo na Zemljo
Nekoč je ne bo in vse, kar je na njej
Bo nekoč nekaj drugega
Neka druga snov vesolja
Spet mi – ampak malo drugače
Kar pomeni, da bomo zasedeni v neki drugi predstavi
In nihče se ne bo spomnil vseh teh naših burk in zdrah
Ne glede na to, kako slabo ali dobro igramo
Vsak dan se vprašam, kdo bo sploh žaloval
Če človeška vrsta pogine
Psi
Mačke
Kosmato žalovanje bo trajalo dan, dva
Psi se bodo vrnili k bratu volku
In mačke k sestri lisici
Narava bo zacelila betonske rane
In morje se bo končno odpočilo
Od naših mentalnih menstruacij

In emotivnih plimovanj
Ter izlivov slabega spomina

Ne bom razglasil niti policijske ure

Ura je odbila pet čez polnoč
Nalijmo si čistega vina
To je kaplja čez rob
Za robom pa vemo, kaj stoji – prepad
Ampak sami si izberemo brazgotine, s katerimi živimo
In edina tolažba je, da
Brez teme nikoli ne bi videli zvezd
Ne pozabimo pa, da je luč na koncu tunela vlak, ki drvi proti nam

SVETLANA:

Pardon
Oprostite, gospod
Iz režije mi sporočajo, da imamo izredne novice
Čas je za poročila

(Vstopi LJUDSTVO – ženski in moški zbor v črnini.)

LJUDSTVO:
Izredna poročila

MOŠKI ZBOR V ČRNINI:

Separatisti so znova udarili in
Izvedli teroristični napad

ŽENSKI ZBOR V ČRNINI:
Raznesli so šolski avtobus in ubili triintrideset otrok

MOŠKI ZBOR V ČRNINI:

En razred in učiteljica so padli na poti na ekskurzijo
Namenjeno obisku spomenika padlim borcem
Separatisti so že prevzeli odgovornost za napad
In sporočili, da bodo tovrstne napade
Stopnjevali vse do priznanja neodvisnosti

ŽENSKI ZBOR V ČRNINI:
Starši triintrideset ubitih otrok so na nogah

MOŠKI ZBOR V ČRNINI:

Zbrali so se pred parlamentom
In se odzvali s protestnim molkom

(Pavza.

*VIKTOR gleda v eno točko, očitno zlomljen. Vstane.
Hodi po prostoru studia, gor in dol, s sklonjeno glavo, kot da razmišlja.*

SVETLANA si briše solze.

VIKTOR hodi. Hodi.

Tuhta.)

SVETLANA:

Gospod
Gospod
Gospod

Ali lahko nadaljujemo, prosim

VIKTOR:

Mmm

SVETLANA:

Ali lahko nadaljujemo oddajo, prosim

*(VIKTOR se usede, vendar je še vedno odsoten,
s sklonjeno glavo strmi nekam v tla.*

SVETLANA nadaljuje, komaj govori, duši se v solzah.)

SVETLANA:

Predlog za pogovore zdaj plava po vodi reke Stiks
Ki pelje mrtve do Hada
Na obzorju so resni ukrepi
Artemida nas vabi za mizo
Že žvenketa njen bojni jedilni pribor in se blešči njena militantna
steklovina
Ali nam lahko poveste par besed o nadaljnjih

VIKTOR:

Pustimo besede, gospa Svetlana, zdaj so na vrsti dejanja

SVETLANA:

Dejanja

Kaj so dejanja, gospod ministrski predsednik

(Pavza.)

Kaj so dejanja

(Pavza.)

Pustimo besede, zdaj so na vrsti dejanja

(Pavza.)

Kaj so dejanja

(Pavza.)

Gospod

(Pavza.)

Samo dve možnosti sta

Vojna ali vaš odstop

(Pavza.)

Kaj so dejanja

(Vstopi SENCA, na obrazu prinese strah.)

Kaj je zdaj spet

SENCA:

Nujen klic, gospod šef

VIKTOR:

Iz kabineta

SENCA:

Od doma

(VIKTOR vstane. Zapusti studio.)

2. DEJANJE – Vojna

1. prizor

*(VIKTOR v roki drži Cufka. Hčerkinja postelja je prazna.
V sobo vstopi SOFIA. V roki drži, za lase, odrezano otroško glavo;
VIKTOR strmi v glavo.)*

SOFIA:

Kaj je
Se ti gabi

Tudi ti si samo moški

Zdaj sem jaz na vrsti
Ves svet, kar ga je
Bom stlačila in zadušila v mednožju
Sama bom podrla svet
Saj je cirkuški šotor
Ga bom zložila in takoj sežgala
Da nikomur slučajno ne pride na misel
Da bi ga kje drugje znova postavil
Na vrhu pogorišča, kot znak
Bom postavila tvojo lobanjo
Bom Klitajmnestra, Pentezileja, Elektra, Artemida, Kirka, Perzefona,
Medeja, Hekata
Katera se ti zdi najbolj krvava
Lahko sem katera koli hočeš
Izberi – saj vse dobro poznaš
Lahko sem vse skupaj hkrati, če tako želiš

VIKTOR:

Kje je

SOFIA:

Si se usral

VIKTOR:

Povej, kje je

SOFIA:

V najini spalnici je

VIKTOR:

Zakaj ni tukaj

SOFIA:

Zato, ker si tukaj ti

In tam, kjer si ti, je zmeraj stranje

Najina spalnica je zadnje mesto, kjer bi te iskali

Kam

VIKTOR:

Pusti me

SOFIA:

Kam

VIKTOR:

Hočem jo videt

SOFIA:

Pusti jo

VIKTOR:

Spi

SOFIA:

Kot zaklana

VIKTOR:

Kdo je to poslal

SOFIA:

Nihče

Sama jo je naredila

Za pusta

Hotela jo je pokazati sošolcem
Nisem ji pustila
Rekla sem ji, da bo šla, ko bo popila mleko
Tri tabletko sem dala v vroče mleko
Popila je in zaspala med vezanjem vezalk
Otroci so živo srebro
Tako ti spolzijo med prsti
Če samo za sekundo nisi pozoren

VIKTOR:

Zakaj ji dovoliš, da dela take reči

SOFIA:

Ti pričakuješ, da trinajstletnica
Za atija še riše rožice, kužke in mucke

VIKTOR:

Vrzi to stran

SOFIA:

Veš, kaj me najbolj moti, Viktor

Nisi niti trznil
A je to normalno
Niti trznil nisi

VIKTOR:

Saj vidim, da je iz stiropora

SOFIA:

Danes
Kaj pa jutri

VIKTOR:

Ne kliči hudiča, Sofia

SOFIA:

Boj se strahov, ki še niso meso postali

VIKTOR:

A se ona sploh zaveda
Kaj, kaj, kaj mi
A se sploh zaveda

SOFIA:

Bolje kot ti
Znani so ji izidi vseh zgodb
In njena je na dobri poti
Da postane repriza vsaj ene

VIKTOR:

Ti sploh gledaš, kaj ona počne
Kaj po cele dneve dela

SOFIA:

Gledam in slišim
Danes je brez napak odigrala cel *Piano concerto no. 1 in C minor*
Šostakoviča ima zdaj za očeta

VIKTOR:

Ves čas
Sami očitki, Sofia
Sami očitki
Imaš slučajno še kaj zame

SOFIA:

Niti trznil nisi

VIKTOR:

Vem
Vem
Vem

Nima smisla

Pač

Vsak nesmisel ima neki smisel
Tako, kot je kaos v vesolju največji red
Ker upošteva vse fizične in matematične zakonitosti in je red

Vem, Sofia, da me razumeš
Delaš se pa, da me ne
Samo čas potrebujem
In ti mi ga boš dala

Vse, vse bom razvozlal
Vsak voz
Pa naj me stiska še tako tesno okrog vratu
Zdaj me pa, lepo prosim, pusti
Pusti me pri miru

SOFIA:

Kam si skrili potna lista

VIKTOR:

Kaj

SOFIA:

Kje sta

(Pavza.)

Nekaj sem vprašala, Viktor
Kam si ju skrili

VIKTOR:

Vse ima svojo mejo, Sofia
Zdaj si šla čez

SOFIA:

Vrni moj in njen potni list

VIKTOR:

Najbolj nesrečen sem, ker sem srečen, da vaju imam

SOFIA:

Nimaš pravice skrivati najinih potnih listov

VIKTOR:

Kam bi rada, kam

SOFIA:

Ustavi lokomotivo
Rada bi izstopila
Iz tvojega vlaka smrti, Viktor

VIKTOR:

Ne zdaj, Sofia

SOFIA:

Prosim te

VIKTOR:

NEEE
Sem rekel

SOFIA:

Jo boš zbudil, naj je še trikrat bolj zadeta

VIKTOR:

Ne mi tega delat, Sofia
Bom naredil kakšno neumnost
Ne mi tega delat
Prosim
Prosim

SOFIA:

Vrni potna lista

VIKTOR:

Bom, bom, bom

SOFIA:

Zdaj

VIKTOR:

Čez par dni

SOFIA:

Zdaj

VIKTOR:

Samo še par dni
Da vse organiziram

SOFIA:

Sem že sama, Viktor

VIKTOR:

To bom jaz
To bom jaz
Vse mora biti tako, kot je prav

Prav

Prinesi mi nekaj za jest
Lačen sem, Sofia
Prosim
Kar koli, prinesi mi za jest

SOFIA:

Če si lačen, si naroči burger iz Amerike
V hladilniku je limonada sladkih sanj
Pod umivalnikom najdeš čistila in insekticide
Pralni prašek pa pusti za umazano perilo
Kar nekaj se ga je že nabralo

VIKTOR:

A mi ne bi ti kaj prinesla za jest

(Vstopi SENCA.)

SOFIA:

Dostava hitre hrane je že tu
Dober tek, Viktor
Grem spat
In ne me zbujat pred koncem te tvoje žajfnice
Ko pa se zbudim, hočem da si samo še nočna mora

Vsaj lepe sanje mi lahko voščiš, vsaj za to noč

(SOFIA odide.)

VIKTOR:

Daj, daj
Še ti mi natoči strup v uho
Daj

SENCA:

Nobenih novic zaenkrat šef
Ne dobrih ne slabih
Noč ponuja *status quo*
Kar je pravzaprav radodarno

VIKTOR:

Zakaj si prišel

SENCA:

Naj skličem tiskovko
Vsi čakajo izjavo

VIKTOR:

O

SENCA:

O odstopu

VIKTOR:

Odstop
Tik pred katarzo

SENCA:

Katarza se je že zgodila
Žal brez razpleta

VIKTOR:

Pričakovati je stopnjevanje konflikta

SENCA:

Torej vojna

VIKTOR:

Tudi brez nje

Lahko pride do preobrata

Lokalni separatistični spor

Lahko dobi druge dimenzije

SENCA:

Hočete reči katastrofalne

VIKTOR:

Globalne

SENCA:

Nisem plačan za svetovalca, šef

Ampak tudi vi niste plačani za delo klovna

Svet sploh ne ve, kje smo

Ljudje po svetu sedijo pred televizorji

Gledajo poročila o naših kolobocijah

Grickajo prigrizke in pijejo pivo

Ne tisto iz trgovine – varjeno doma

VIKTOR:

Danes se hočejo odcepiti naši

Jutri se bodo hoteli odcepiti njihovi

(Vzame medvedka Cufka.)

Če potegnemo nitko

(Potegne nit, začne parati igračo.)

Kaj

SENCA:

Uničimo igračo – kaj

VIKTOR:

Zdaj je razparan samo uhelj

Nit je tkanje
Tako, kot je tkanje nit

Ko se enkrat začne parati, ne bo videti konca
Svet je stara *zakrpa*, ki se hitro odpara

SENCA:

Ganljivo – pazite samo, da se kdo ne utopi v tej globokoumnosti

Ne vem, kaj načrtujete s pletilsko-šiviljsko logiko
V vsakem primeru vam odsvetujem uporabo jezika v staromodnem slogu
To je znak, da ste že bivši človek
Taki na trgu ne grejo več, šef

VIKTOR:

Razlaga je naivna
Imaš prav
Ima pa poanto

Če se na zadevo gleda kot na globalno stvar
Presega državne meje
Torej je mednarodna
In če je mednarodna
Zakaj ne bi poiskali mednarodne zaščite

SENCA:

Vojske

VIKTOR:

Raje uporabljamo izraz mirovne sile

Iz Cufka je treba napraviti Cofka
Z drugimi besedami, treba ga je zakrpati
Prinesi mi šivanko

SENCA:

Ne bi raje šiviljski pribor zamenjali za kaj bolj konkretnega

VIKTOR:

Prinesi šivanko

SENCA:

Naj bo nit črna ali bela

VIKTOR:

Zdaj ko sem ti v uho vtaknil rdečo nit svoje misli
Mi lahko daš kar koli že najdeš v predalu

Od zdaj naprej nas bo čuval samo še Cufko
(*Pogleda navzgor.*)

Vi pa tam pazite nanj
Naj sem jaz dovolj za vašo igračo
Samo baterije mi je treba zamenjati
Pa bom migal, kot boste pritiskali na gumbe

(*SENCI.*)

Ti pa
Nehaj mi strašit po hiši
Kot kakšna senca
Sredi noči

Čakaj
Prižgi televizor
Čas je za poročila

2. prizor

(*Vstopi LJUDSTVO – ženski in moški zbor v črnini.*)

LJUDSTVO:

Pozor

Vznemirljivi posnetki

Predvajana vsebina ni primerna za nekatere uporabnike

ŽENSKI ZBOR V ČRNINI:

Ceste prazne
Šole zaprte
Zdravstveni domovi

MOŠKI ZBOR V ČRNINI:

Samo še po zakloniščih delajo

ŽENSKI ZBOR V ČRNINI:

Prazne police po trgovinah
Vabijo kupce

MOŠKI ZBOR V ČRNINI:

Premožni, ki imajo
Družinske grobnice
Se skrivajo v prsnih koših
Svojih mrtvih prednikov
Ostali se skrivajo v kaverni svoje duše

ŽENSKI ZBOR V ČRNINI:

Ljudje niti luči ne prižigajo več

MOŠKI ZBOR V ČRNINI:

Tudi ptički so nehali žvrgoleti

ŽENSKI ZBOR V ČRNINI:

Samo šepetajo

MOŠKI ZBOR V ČRNINI:

Ptički

ŽENSKI ZBOR V ČRNINI:

In ljudje

Od daleč je slišati detonacije

MOŠKI ZBOR V ČRNINI:

Nasprotnik izvaja
Veliko spomladansko čiščenje

ŽENSKI ZBOR V ČRNINI:
Od hiše do hiše

MOŠKI ZBOR V ČRNINI:
Od praga do praga

ŽENSKI ZBOR V ČRNINI:
Naši bežijo

MOŠKI ZBOR V ČRNINI:
Ne vejo, kam

ŽENSKI ZBOR V ČRNINI:
Skačejo v reko
Plavajo

MOŠKI ZBOR V ČRNINI:
Kam
Plavajo kam

ŽENSKI ZBOR V ČRNINI:
Na odprto morje

MOŠKI ZBOR V ČRNINI:
Sredi oceana

ŽENSKI ZBOR V ČRNINI:
Tja, kjer nihče ne vpraša
Za potni list

MOŠKI ZBOR V ČRNINI:
Vidim človeka

ŽENSKI ZBOR V ČRNINI:
Tok reke ga nese

LJUDSTVO:

*Komaj čakam, da zaplavam v mednarodne vode,
Tja, kjer imaš mednarodno državljanstvo in si državljan mednarodne skupnosti.*

*Kateri jezik se govori v mednarodnih vodah?
Mednarodni – jasno. To je enako, kot bi vprašal, koliko časa je trajala stoletna
vojna.*

Pa veš, koliko časa je trajala stoletna vojna?

Sto let – jasno.

Sto šestnajst let.

Briga me za stoletno, mene skrbi samo naša vojna.

MOŠKI ZBOR V ČRNINI:

Deroči tok naplavi
Požgane grede hiše
Nese možaka skupaj
Z grmado ostankov hiše

ŽENSKI ZBOR V ČRNINI:

Ali so ostanki od njegove
Ali od sosedove hiše

MOŠKI ZBOR V ČRNINI:

To je že filozofsko vprašanje
Raje se držimo dejstev

Takoj za njim

ŽENSKI ZBOR V ČRNINI:

Priplava deklica
Na traktorski zračnici
Kot na čolničku

MOŠKI ZBOR V ČRNINI:

Smeje se

ŽENSKI ZBOR V ČRNINI:

Cika

LJUDSTVO:

Gremo na morje, gremo na morje.

MOŠKI ZBOR V ČRNINI:

Belo oblekico ima

ŽENSKI ZBOR V ČRNINI:

Oči pa črne

MOŠKI ZBOR V ČRNINI:

Verjetno je ukradla šminko
Od svoje mame in narisala
Si je črne luknje namesto oči

LJUDSTVO:

*Grdo si se razmazala, deklica, grdo. Tvoja mama bo jezna.
Ne, ne bo, saj je tudi ona naličena tako.*

ŽENSKI ZBOR V ČRNINI:

Deklica plava po vodi

MOŠKI ZBOR V ČRNINI:

Kam, kam

ŽENSKI ZBOR V ČRNINI:

Proti mednarodnim vodam
Tja, kjer je vse zastonj

MOŠKI ZBOR V ČRNINI:

Priplava nabuhlo žensko telo

ŽENSKI ZBOR V ČRNINI:

Prepeva

LJUDSTVO:

*Nisem, nisem, Ofelija, nisem,
čeprav bi z njo zamenjala rada,
parada, parada – svet je šarada.*

MOŠKI ZBOR V ČRNINI:

Tudi ona vesela
In ima oči kot črne luknje
Tako, kot je rekla deklica

ŽENSKI ZBOR V ČRNINI:

Vsi, vsi, vsi, vsi, vsi, vsi

MOŠKI ZBOR V ČRNINI:

Vsi, vsi, vsi, vsi, vsi, vsi

LJUDSTVO:

Vsi so videti prav veseli

ŽENSKI ZBOR V ČRNINI:

Proti mednarodnim vodam

MOŠKI ZBOR V ČRNINI:

Veselo nese vse veseli tok

LJUDSTVO:

Deroč

ŽENSKI ZBOR V ČRNINI:

In nihče ne kliče *na pomoč*

LJUDSTVO:

To so bila današnja poročila
Hvala za pozornost in lahko noč

3. prizor

*(V pisarni generalnega sekretarja mirovnih sil OZN.
VIKTOR ima afriško masko na glavi. Gospod COFFEY pije kavo.)*

COFFEY:

Za šestnajsti rojstni dan

Jih peljejo in jih kar pustijo sredi pragozda

Če se v treh dneh vrnejo, jih razglasijo za odrasle

Če se ne vrnejo, jih grejo iskat, in če jih najdejo

Čez eno leto ponovijo obred

VIKTOR:

Nič ne vidim

COFFEY:

V tem je obred, da se na slepo vrnejo domov
Skozi pragozd

VIKTOR:

Pa se vrnejo

COFFEY:

Samo eden od dvajsetih ponovi obred

VIKTOR:

Kukajo pod masko

COFFEY:

Če si upajo

VIKTOR:

Seveda kukajo

COFFEY:

Prepričani so, da jih gleda

VIKTOR:

Kdo, pleme

COFFEY:

Pragozdni duh, njihov bog

(VIKTOR *sname masko.*)

VIKTOR:

Sploh se ne da dihati pod tole
Še vrti se mi

COFFEY:

Boste še malo kave

VIKTOR:

Prosim

COFFEY:

Kopi Luwak

Coffee is a hug in a mug

Petsto zelenih za kilogram

To sem dobil kot vzorec od zastopnika za Evropo

Ga poznate

VIKTOR:

Kako ste rekli, da mu je ime

Kopi Luwak

CPFFEY:

Kopi Luwak je kava

Zastopnik – se ne spomnim imena – skratka zastopnik – me je povabil na prezentacijo, imel je krasno predavanje, vidi se, da je *coffeetier* svetovnega kalibra, in veste, kaj je rekel – da se Kopi Luwak dobi iz zelenih zrn kave, ne iz zrelih, iz zelenih, ki so šla skozi prebavni trakt cibetovk.

VIKTOR:

Česa

COFFEY:

Cibetovk

Živalca kot miš. Vrhunska kava se dobi iz kavnih zrn, izbrskanih iz njenega dreka. Encim, ki se izloča iz žlez v cibetovkinem zadku – to je tisto, kar kavi daje pravi okus. Cibetovka lahko predela slab kilogram kavnih zrn na mesec. Ne več. Če seštejemo ceno cepiv, higijene in vse ostale stroške, potem ni čudno, da je cena prave kave vroča kot poper. Pravzaprav mi ne poznamo okusa vrhunske kave. To, kar po navadi pijemo, so slabi asortimani, ostanki ostankov v ostankih.

Naslednji globalni spopad ne bo zaradi vode

*You can't buy happiness
But you can buy coffee and that's pretty close*

Zaradi kave bo, dragi kolega, zaradi kave ... Jaz sem pa še kavoholik ... Imam zbirko kavnih skodelic s celega sveta ... Iz porcelana, alabastra, zlata, slonovine, še celo iz železa, ki so ga stalili iz vojaške čelade iz prve svetovne vojne, ki so jo našli tam nekje v Alpah ... Kultura pitja kave je kulturološki fenomen. Podrobni vpogled v recepte razkriva tudi politična ozadja ... In to ni za vsakogar ... Imam največjo zbirko skodelic na svetu. Ne pokažem je vsakomur ... Bi jo želeli pogledati ...

VIKTOR:

Ali bi raje začela delati, gospod Coffey
Če zamudim na letalo, mi bodo zaprli zračni prostor
Potem lahko prespim samo na pragu stratosfere

COFFEY:

Bova kdaj drugič pogledala zbirko
Naslednjič se priporočam za kakšno skodelico iz vaših krajev

VIKTOR:

Z veseljem

COFFEY:

Naše tajne službe
So mi prinesle paket *top secret*

Situacija je bolj resna, kot je predstavljeno v javnosti

Očitno je nekomu v interesu, da se država razpoči kot prezrela lubenica
Ki trešči na ožarjen asfalt, vržena iz najvišjega nadstropja Word Trade
Centra

Separatisti imajo pod kontrolo
Vaša vodna zajetja, plinske terminale
Shekajo vam vse podatke in povezave

VIKTOR:

A je to odkrila vaša tajna služba

COFFEY:

Ekspertna skupina v mednarodni sestavi
Z zelo visoko bonitetno oceno

VIKTOR:

Velikodušno, kolega, da nesebično delite ta *top secret* z mano, ampak vse to mi že vemo. Verjetno je vaša tajna služba dobila te informacije od naše. V javnosti o tem ne govorimo, ker bi zavladata panika. In nasprotnik ne sme vedeti, kaj ste izvedeli od nas oziroma kaj mi vemo, da oni vejo.

COFFEY:

Se pravi, da ste seznanjeni s stanjem na terenu

VIKTOR:

Seveda smo

COFFEY:

Kje pa so ukrepi

VIKTOR:

Po pravici bom povedal
Situacije nimamo pod kontrolo
Policijo in vojsko razjeda dvom
Narod mi ne zaupa
Tudi bogovi me imajo za norca
Vsako jutro hočejo, da si nataknem masko antičnega heroja
Ne povejo mi, katerega

Samo človek sem, kolega Coffey
Iz vsake omare v mojem stanovanju
Ne padajo okostnjaki
Prihajajo živi ljudje, zaviti v črno
In strmijo vame z očmi kot sove

COFFEY:

Saj razumem, saj razumem, kolega

VIKTOR:

Ničesar ne razumete
Triintrideset otrok so včeraj nagačili kot mlade fazane

COFFEY:

Ne razumem

VIKTOR:

Saj vam rečem, da ne razumete
Dvignili so jih v zrak
Matere ubitih so takoj potrkale na mojo vest
Saj razumem, matere so
Tudi jaz sem
Mislim, nisem mati
Moja Sofia je mati, jaz sem samo oče
Ona dela v Nacionalni in univerzitetni knjižnici
Prebrala je na grmade in grmade knjig
Pa mi ne zna nič pametnega svetovati
(*Pade na kolena.*)
Ne najdem se več
Zato sem prišel k vam
Najino hčerko so ugrabili

COFFEY:

Ugrabili
Separatisti

Koliko zahtevajo zanjo

VIKTOR:

Preveč

COFFEY:

Koliko

VIKTOR:

Plačilo je vojna

Nisem dal povelja za vojni napad

Ker bi nas zdrobili kot polža pod škornjem
In niti opazili ne bi, da smo lepljiva brozga, prilepljena na podplat
Paravojska je dobro pripravljena
Mi se nismo pripravljali na vojno
Mi smo miroljuben narod
Že zdavnaj smo rekli *Zbogom orožje*
Zdaj smo stisnjeni v kot

COFFEY:

Kaj pa hčerka

VIKTOR:

Pustiva zdaj hčerko

COFFEY:

Kako pustiva

VIKTOR:

Doma je

Izmislil sem si, da je ugrabljena

Ni ugrabljena, doma je

Mislim, enkrat je bila ugrabljena, zdaj je doma

Poskušam narediti vtis na vas, izvabiti sočutje, ne vem

Slab igralec sem pač

Ampak če se ji kaj zgodi, se mi bo utrgalo

Nobene diplomacije ne bo več

Džihad bom razglasil celemu božjemu svetu

Bom podrl cirkuški šotor, ki mu rečemo Svet

Bom postal tudi ženska, če bo treba

Bom Elektra, Medeja, Persefona, Hekata, Klitajmnestra

Katera se vam zdi najbolj krvava

COFFEY:

A je to zdaj tudi za vtis ali kaj

VIKTOR:

Ne smemo dovoliti, da se zgodi še kaj grdega

(Nekdo trka na vrata.)

Prišel sem k vam, dokler se me še drži pamet
(Nekdo trka na vrata.)

Po naravi nisem konflikten človek
(Nekdo trka na vrata.)

Sem pač človek
(Nekdo trka na vrata.)

Ki je človečen
(Nekdo trka na vrata.)

In ima dobrohotne človeške namene za vse
(Nekdo trka na vrata.)

Pa kdo, za vruga, trka
A nismo rekli, da bo to
Sestanek za zaprtimi vrati

(Vstopi LJUDSTVO – ženski in moški zbor v črnini.)

VIKTOR:

Ven, ven, ven
Zakaj mi ne daste miru vsaj, ko sem na službenem potovanju

MOŠKI ZBOR V ČRNINI:

Žalostno je, da ima človek toliko moči

ŽENSKI ZBOR V ČRNINI:

In se tega še zaveda

MOŠKI ZBOR V ČRNINI:

Pa stoji čisto nemočen in čaka
Da nekdo drug naredi nekaj, kar bi moral on sam

ŽENSKI ZBOR V ČRNINI:

To so naši voditelji
Sam gobec jih je
Pa še to ne

(Vsi pljuvajo v VIKTORJA. LJUDSTVO odide.)

COFFEY:

Kakšen barbarski narod

Nebo, odpri se, pogoltni nas
Samo ti nas še rešiš barbarstva

VIKTOR:

Ne bi prišel na bilateralni pogovor na štiri oči
Če nam ne bi gorelo pod nogami
Izčrpali smo vsa pravna sredstva
Za vojne ukrepe nimamo kapacitet

COFFEY:

Kaj pričakujete od Varnostnega sveta, kolega

VIKTOR:

Intervencijo mednarodne vojske, zaboga
Pardon, intervencijo mednarodnih mirovnih sil
Pričakujemo, da intervenirate in nam prinesete mir

COFFEY:

Mi

VIKTOR:

Kot predsednik skličite Varnostni svet
Ratificirajte avtorizacijo mirovne operacije, in to je to
Saj za to so mirovne sile
A niso

COFFEY:

Oprostite kolega, ampak pojma nimate o diplomaciji

VIKTOR:

Hvala
Zelo diplomatsko

COFFEY:

Kako pričakujete intervencijo mirovnih sil
Če tukaj ne gre za agresorsko vojno

VIKTOR:

Za vojno gre, za vojno, kako ne

COFFEY:

Državljansko
In če je državljanska
Je notranja zadeva
Rešujte jo skupaj z državljani

VIKTOR:

Kako, če smo izčrpali vsa sredstva

COFFEY:

Osnovna konvencija Varnostnega sveta OZN
Kot pogoj za intervencijo mirovnih sil izpostavlja privolitev
Še enkrat bom ponovil – PRIVOLITEV
Obeh sprtih strani
Prišli ste sami, brez nasprotne strani
Kje je, kje je druga stran – jaz je ne vidim
S kom naj izvedemo mediacijo

VIKTOR:

Če bi nasprotna stran bila tukaj
Vas sploh ne bi potrebovali
Nasprotna stran se sploh noče pogovarjati
V tem je bistvo zapleta

COFFEY:

Če ni soglasja
Varnostni svet nima podlage
Da začne mirovno misijo, kolega

VIKTOR:

Mednarodna skupnost nas ne more pustiti na cedilu

COFFEY:

Predstavljajte si, da imate spor v družini

Sofia je huda, ker niste prišli pravočasno na kosilo
Otrok – tisti pravi, ne ta iz stiropora – je lačen, začne tečnariti,
ker bi rad jedel
Sofia, ker je huda na vas

Nadere otroka
Otrok zbeži v sobo
Vi pridete
Se usedete za mizo
Sofia vam zlije mlačno kosilo na glavo
Torej spor in spopad

Imate tri možnosti

Prva: Poberete otroka in greste ven iz stanovanja
Druga: Pogrejete kosilo – tisto malo, kar je ostalo v loncu
Pogrejete do točke vretja

In vroče zlijete Sofii na glavo

Torej izvajate povračilni ukrep

Tretja: Greste v sobo, se vrnete v kuhinjo z otrokom in se Sofii
pred otrokom opravičite, ker ste zamudili

Opravičite se tudi otroku, ker ste spravili ob živce mamo, da se je
spravila nanj

In ne da bi se prej umili ali preoblekli

Torej še vedno politični od kosila

Povabite Sofio in hčerko na kosilo

Odpeljete ju na kosilo in za mizo se lepo pogovorite

Ker pa boste na sebi imeli ostanke kosila, boste v kavarni pritegnili
pozornost

Vsi gostje se vam bodo smejali v obraz

Ampak vzdušje bo veselo in zabavno

To vam zagotavljam

Tudi natakar bo vesel, ker bo pri vsaki mizi dobil visoko napitnino

In ker bo dobro zaslužil, vam sploh ne bo zaračunal kosila

Je malo zapletena akcija, priznam

Zahteva veliko ovinkarjenja, taktiziranja, živcev

Ampak to je temelj vsake politike in diplomacije kolega

Skratka, rešujte spor v državi, tako, kot bi ga reševali kot glava družine
v svoji družini

Saj ste glava družine, ki ji rečemo država

VIKTOR:

Kaj pa, če Sofia ne bo sprejela povabila na kosilo

COFFEY:

Odpeljite jo v slaščičarno
Ali na ples
Ali v lunapark
Imate krasno ženo
Sem prepričan, da je tako
Jaz bi mojo peljal povsod

VIKTOR:

Če ni privolitve obeh strani
Kdaj sploh mirovne sile ukrepate

COFFEY:

Ste pa vztrajni, kolega

Vojna je čiščenje
Vsako čiščenje je proces
In proces je pač proces
Ga ni mogoče izvesti čez noč

VIKTOR:

Čistilni servis bom klical drugje, kolega Coffey

COFFEY:

Samo ne bodite užaljeni, kolega

Naše misije so spopadi velikih formatov
Nas zanimajo fundamentalistični skrajneži
Mednarodne teroristične združbe
Ekspanzivni agresorski napadi od zunaj
Ne pa prepiri uličnih tolpa

VIKTOR:

Saj našim separatistom tudi pomagajo od zunaj

COFFEY:

Vsak lahko najde sponzorja od zunaj ali od znotraj
Od spodaj ali od zgoraj, od zadaj ali od spredaj
Sponzor ni agresor, kljub temu da ima agresivno reklamo

VIKTOR:

Torej ni volje

COFFEY:

Pokazal sem vam pot

Bilo mi je v čast, kolega

Pohitite, da ne zamudite na letalo

Pa prosim, sporočite čim prej, kako vam gre

S skodelico se vidiva naslednjič

Srečno

(COFFEY odide. Ponovno vdre LJUDSTVO.)

VIKTOR:

Ven, ven, veeeeeeen

(LJUDSTVO odide.)

3. DEJANJE – *Na robu miru ali že mir*

1. prizor

(*Vstopi SENCA.*)

VIKTOR:

Zdaj lahko skličeš tiskovko

SENCA:

Mediji so že poročali o vašem uspehu
Na mednarodnem političnem parketu

VIKTOR:

Ste že pili na moj račun

SENCA:

Poročali so samo to, kar smo sporočili iz kabineta

VIKTOR:

Je v državi kaj novega

SENCA:

Same dobre novice

VIKTOR:

Privošči si me tudi ti
V kateri kos bi rad zagrizel

SENCA:

O pojedini bova pozneje
Mislim, da imate več kot razlog
Za dobro voljo, šef
Lahko si jo privoščite kot aperitiv
Ali kot predjed, na primer
Navsezadnje *dobro volja je najbolja*

VIKTOR:

Saj cvetim

A ne vidiš, da cvetim
Titan arum, ki zacveti enkrat v petdesetih letih
In zadiši po tri dni starem truplu

SENCA:

Na vzhodni meji so naši vojaki ujeli sedem fantov

VIKTOR:

Paravojska

SENCA:

Študenti iz tujine
Bolj lačni, kot siti
S trebuhom za kruhom so se odpravili v svet
Pod pretvezo, da so študenti na izmenjavi
Šli so na tuje iskat delo za sezonce
Lubenice bi radi nabirali

VIKTOR:

Pri nas ni lubenic

SENCA:

Pri sosedih
Slišali so, da za delo na črno solidno plačajo
Pa so se odpravili na dolgo pot

Vojaki so jih takoj opazili
Po postavah prišlekov so vedeli, da so od daleč
Najprej so mislili, da so tisti
Kako jim že rečejo
Zdravniki, ekologi, novinarji brez meja
Potem so jih zasačili, ko so vdirali v zapuščeno hišo

VIKTOR:

Saj vem, saj vem
Tuje bande ropajo po naših hišah
Pobirajo drobtine po ruševinah

SENCA:

Bližnjico so iskali
Izgubili so se v gozdu
Hoteli so koga vprašati za smer
Potrkali na vrata
Vstopili

VIKTOR:

Bližnjico – niso vedeli, da je tukaj vojna

SENCA:

Prišli so od daleč

VIKTOR:

To ni opravičilo

SENCA:

Črnooki, barvnopolti
Obrazne poteze tuje
So že v priporu

VIKTOR:

Zakaj ste jih dali v pripor
Vrnite jih nazaj na mejo
Tako, kot so prišli, naj grejo nazaj

SENCA:

Če so že prišli iskat delo
Lahko jih zaposlimo
Nasadov lubenic sicer res nismo posejali
Na neko drugo njivo bi jih pa lahko poslali

(Pavza.)

VIKTOR:

Čakaj, čakaj
Kaj zdaj ti nekaj paraš pa krpaš
Paraš pa krpaš

SENCA:

Samo to, kar že vidim v vaših očeh

VIKTOR:

Kaj vidiš v mojih očeh

Kaj

So motne – so

Ker so ogledalo duše

So zlobne – so

Ker sem sam zagrenjen

So slepe – so

Zabodene, kot sem sam zaboden kot vrabec sredi trnja

Tri dni in tri noči nisem spal

Prosim te, pusti me pri miru

SENCA:

Budne oči bistre

Tako bistre

Da v njih vidim načrt

VIKTOR:

Vidiš kaj

Drek vidiš

SENCA:

Sezonec bomo za mesec dni zadržali, kot talce

Dovolj, da barvnopoltcem zrastejo dolge brade

Vojak, ki jih čuva, jim bo vzel mero

Ker ste tako lepo zakrpali Cufka, jim boste vi zašili obleke

Drugega krojača ne bomo iskali

Da bo čim manj vpletenih

V afero

Oblečemo jih

Bradate poslikamo

V lažne potne liste damo lažna imena

In njihove verodostojne bradate portrete
V žepe jim nabašemo denar, kupe denarja
Naj bo prepričljivo, da so plačanci
Ki so jih iz tujine pripeljali, da pomagajo separatistom
Fante, tako pripravljene za sezonsko delo
Odpeljemo s kamionom na skrbno izbran kraj

Ko prispemo, dvignemo cerado kamiona
Vi pa rečete

*V redu, fantje, smo že tu, tam je meja
Pojdite, kamor vas nese pot
Samo stran, stran od tod*

Fantje poskačejo s kamiona
S hitrimi koraki hitijo čez visoko nepokošeno travo
Iskat svojo sezonsko srečo z delom na črno
Vojaki – tisti trije, ki že vejo o sezoncih na črno
Jim plačajo z gotovino v tilnik

Seveda

Na vaše povelje

Da ne bo samo eden krvavih rok, jaz bom zavihal rokave in poskrbel za
vojake

Da bo zgledalo, kot da so padli v spopadu

Na hitro razmečeva še nekaj orožja
Da bo prizorišče filmsko prepričljivo
Spakirava in greva obvestit javnost
Da smo v državi odkrili plačance
Vahabitske teroriste, ki imajo
Naše separatiste za pajdaše in kolaborante
Kot dokaz pokažemo podtaknjene potne liste
Kupe denarja in bradate obraze mrličev

Obvestimo mednarodno skupnost

O vdoru črnega, globalnega, vahabitskega zla na naša črna tla
Varnostni svet ratificira misijo in mirovna vojska je že tu
Bo poskrbela za mir, da končno tudi mi zaplavamo v bolj mirne vode

Po pravici, še njim delamo uslugo
Ljudje se ne bodo več spraševali, zakaj sploh so Združeni narodi

VIKTOR:

Pridi

Pridi

Bliže

Kdo si sploh ti

SENCA:

Slepec, ki se zaletava v temi

Načrt izpeljite, kot da je vaše delo

Poračunala bova enkrat drugič

V miru, ko bo mir

VIKTOR:

Skušnjavec v človeški koži

SENCA:

Zelo staromodno, šef

Kako si sploh dovolite tako stilistično plesen

Skušnjavec v človeški koži

Lepo vas prosim

Otroci se vam bodo smejali

Kaj šele publika

VIKTOR:

Zaradi enega ropa

SENCA:

Zaradi države, ki je jutri ne bo več

VIKTOR:

Sedem fantov mi hočeš obesiti na dušo

Tudi stene imajo ušesa
In to, kar so zdaj slišale, je veleizdaja
Kralje so za abdikacijo brez izjeme obglavljali, šef

Sporazumna razdelitev je, kot da zadržite lupino oreha in se odpoveste
jedru

Ne gre le za to, da jedrce lahko pojemo, lupino pa vržemo
V jedrcu oreha so tradicija, zgodovina, esenca identitete naše
Lupina vse to štiti in drži skupaj
Za nas je oreh talisman
Za njih lupina, ki jo bodo takoj strli, da bi požrli jedro

Izberite manjše zlo, vam rečem
Ki se vam zdaj na dlani ponuja in vam podaljšuje linijo življenja
Tako kot vsem nam

VIKTOR:

Sam ti bom pomagal, da zlezeš v moje čevlje
Na kolena bom padel in ti čevlje na noge dal sam
Izpelji načrt, saj si mu oče
Pomagaj mu, da se postavi na noge, da shodi
Imej na duši življenja fantov, če zate to ni nič

Baraba

SENCA:

Prepozno, šef

VIKTOR:

Nič ni prepozno

SENCA:

Načrt bo izpeljan

Malo več oseb sicer
Bom imel na duši
Ampak bo izpeljan

VIKTOR:

Mi ti groziš

SENCA:

Svarilo šef, samo kolegialno svarilo
Vsi, ki vedo za načrt, bodo skrivnost odnesli s sabo v grob
Vsi brez izjeme
Tudi Cufek

VIKTOR:

Marš
Stran, da te ne vidim več
Marš

*(SENCA skoči nanj,
brez kančka usmiljenja mu zada nekaj profesionalnih udarcev;
zatem ga stiska za vrat;
VIKTOR ne pride več do zraka.)*

SENCA:

Zdaj pa utihni in nehaj moralizirati
Nisi več prepričljiv kot lik
Igraj naprej ali klavrno zapusti igro
Trojanski konj tudi ni bil otroška igrača
Vsaka vojna terja žrtve, tudi kolateralne
Pravi bojevnik usodi, ki mu reče
Ne moreš zaustaviti viharja
Odgovori z besedami
Sam sem vihar

Pravi poveljnik granatira lastna mesta
Zastruplja svoje ljudi
Požge očetov dom
In ne trepne z očmi
Laže kot Satan
Ker ve, da lahko izgubi bitko, ne pa tudi vojne
Beseda *poraz* ne obstaja, ali je tebi to jasno, šef
Ne obstaja, razen če jo zmagovalec uporablja v čast nasprotniku

Vojna ni virtualna igrlica za otroke, stari moj
To je resna igra za odrasle in terja trdo delo
Drevo moraš obrezati, da obrodi

Travo moraš kositi, da je zelena
Trohnobo moraš pograbiti in sam pridelati hranljivo prst
Zdaj pa že končno odrasti, ker si pač zlezel v prevelike čevlje
Če jih hočeš zdaj sezuti, boš hodil po žerjavici
To ti res močno odsvetujem

(Vstopi SOFIA.)

SOFIA:

Pusti ga
Daj mu minutko, da zadiha in malo razmisli
Ne bo potreboval več

A si v redu, Viktor

A bosta kaj jedla, fanta
Jaz sem lačna kot vojna lakota

Danes sem pozabila jesti
Zakopala sem se v delo
V službi sem prečesala vsako polico posebej
Nisem brisala prahu
Preklete modrosti, ujete v knjigah, se nikoli ne zaprašijo
Iskala sem tvojo zgodbo, Viktor
Iskala sem junaka, ki je ujet v tvoji koži
In ga nisem našla
Že na samem začetku se je zapletlo – veš, zakaj
Nisem vedela niti, pod katerimi ključnimi besedami naj iščem

Ambicija, humanizem, napuh
Pacifizem, perfekcionizem, petelinjenje ali
Preprosto

Norost

Nisem, nisem našla knjige, v kateri bi prepoznala tebe in tvojo zgodbo
Jutri bom nadaljevala

V knjižnici mora biti kakšna knjiga, v kateri si ti
Moram jo najti, če ne zaradi drugega, da vsaj razumem
Kdo si
S kom živim

Kakšen je tvoj značaj in kakšen konec lahko pričakujem
Ki ga že nestrpno čakam, tako kot ti

Če pa knjige ne najdem
Jo bova midva s tvojo senco napisala
To je verjetno edina zgodba, ki manjka na policah knjižnic

Pa ne misli, Viktor, da ne vem, zakaj vse to delaš
Samo zaradi črk
Samo zaradi prekletih črk na platnicah
Na katerih v zlatu piše Viktor

A je tako ali ni tako, srček moj

Trda vezava in zlate črke
Imajo svojo ceno in ti jo boš plačal
Brez skrbi

Kaj bosta jedla, fanta
Kaj bosta pila
Dajmo se ga napit
In vino veritas
Dajmo se ga nabutat do jeter
Itak je vse jasno
Itak vemo, kaj bo na koncu

SENCA:

O tistih sedmih nas ve samo sedem, šef
Jaz, vi, trije vojaki, komisar Cufi in
Seveda ona -

Tistih sedem
Tiste je že našla v knjigi

Sedmerica proti Tebam
Ali Sedem palčkov brez Sneguljčice
Ali Sedem samurajev
Ne spomnim se več

SOFIA:

Jaz bom kar absint

Prižgi radio

Zdaj je termin za literarni nokturmo

Lahko služi kot priloga k večerji

Na zdravje

Na zmago

In na čimprejšnji konec

Za večerjo si bom zagrizla v vrat

Kaj bosta jedla vidva

SENCA:

Gospod premier

Oprostite za grobost

Nisem vas hotel preveč premlatiti

Saj ni bil slab namen

SOFIA:

A bosta vidva jedla in pila ali ne

A čakata še na pisno vabilo ali kaj

Moška golazen

Takoj umit roke – takoj

Oprat roke, pa k mizi

Kaj me gledaš

(SENCA umije krvavi VIKTORJEV obraz. Posede ga za mizo.
SENCA sleče suknjič. Čez hrbet mu sega pas za pištolo. Usede se k mizi.)

SOFIA:

In brez srkanja in mlaskanja, prosim

(VIKTOR vstane, iz ramenskega pasa SENCE izvleče pištolo; nihče ne trzne.

VIKTOR si potisne cev pištole v usta.

SOFIA in SENCA ga mirno gledata, kot da ni nič.

Smrtne srage polzijo VIKTORJU po čelu. Ne more streljati.

SENCA vstane. Vzame pištolo iz VIKTORJEVIH rok. Nameri cev pištole v sence VIKTORJA. VIKTOR zatisne oči. SENCA ustrelji.

Odjekne močan pok.

VIKTOR odpre oči. Živ je.)

SENCA:

Ta je bil zračno-kalibrski naboj, šef

Takoj grem iskat srebrne

(SOFIA in SENCA se smejeta.)

SOFIA:

Daj radio bolj na glas

2. prizor

LJUDSTVO:

Ko mirno spimo

Nekdo kroji naše zglavnike

Na katerih sanjamo sanje, ki nam nekaj sporočajo

Ne vemo, kaj nam sporočajo

V njih pa je zapisano vse o naši prihodnosti in usodi

MOŠKI ZBOR V ČRNINI:

Redkokdaj imamo pravi vzglavnik

ŽENSKI ZBOR V ČRNINI:

Ali je previsok ali prenizek

Ali je pretrd ali premehak

Ali je prevelik ali premajhen
Ali ima vonj po potu in slabih mislih

MOŠKI ZBOR V ČRNINI:

Ali pa diši po sintetičnem polnilu
Ki odganja pršice

ŽENSKI ZBOR V ČRNINI:

Ampak odganja tudi spanec

MOŠKI ZBOR V ČRNINI:

Kaj se dogaja za zaprtimi vrati
Šiviljskih koncernov
Ki izdelujejo vzglavnike, na katerih spimo
Nikoli ne bomo izvedeli

ŽENSKI ZBOR V ČRNINI:

Mene niti ne zanima
Zame je bistveno samo
Da se dobro naspim

MOŠKI ZBOR V ČRNINI:

*Zaspati, spati, sanjati
nič več; in s spanjem narediti konec
bóli srca in tisoč mukam¹*

ŽENSKI ZBOR V ČRNINI:

Kdo je že to rekel

MOŠKI ZBOR V ČRNINI:

Če kaj sanjam
Pozabim takoj, ko se zbudim
Če zaspim, spim globoko
Zaspim samo ob prižganem televizorju

ŽENSKI ZBOR V ČRNINI:

Prižgi televizor

¹ Iz: Sakespeare: *Hamlet*, prevedel Srečko Fišer (2012).

3. prizor

*(SALEM hodi po sobi gor in dol.
Vstopi VIKTOR s pladnjem, na katerem je pečeno jagnje.
Za njim stojita SENCA in SOFIA.)*

SALEM: A je to pojedina za Zadnjo večerjo? ...

VIKTOR: Za praznik ...

SALEM: Naš, vaš? ...

VIKTOR: Naš, vaš ... njihov ...

SALEM: V moji vasi bika pred zakolom nakrmijo s soljo. Sol ima tako rad, da zapre oči, kot otrok, kadar je čokolado. Ko bik je sol in zapre oči, takrat ga kmet trešči po glavi z macolo. Bik omedli, kmet mu prereže žilo na vratu, bik izkrvavi, še preden prijetni okus soli izgine in preden odpre oči. Ko jih končno odpre, zre v Večnost. Niti sanja se mu ne, da je izkrvavel kot vol.

VIKTOR: Pošastno je, kaj delamo z živalmi, res je. Večkrat sem razmišljal, ali sploh obstaja humano ubijanje? ... Nekaj pa moramo jesti, ne?

SALEM: A nam lahko razložite, zakaj smo tukaj?

VIKTOR: Dobro vprašanje ...

SALEM: Odgovor?

VIKTOR: Odgovor vam je znan.

SALEM: Vaša razlaga.

VIKTOR: Zaradi ropa.

SALEM: Izgubili smo se. Hoteli smo samo koga vprašati, kje sploh smo.

VIKTOR: Nezakonit vstop na tujo posest je kaznivo dejanje, prav tako kot nezakonit prehod državne meje ...

SALEM: Sploh nismo vedeli, da smo prečkali mejo. Vse je poraščeno. Narava ne pozna meje, povsod govori isti jezik. Zakaj nas tako dolgo zadržujete?

VIKTOR: Preverjamo dejstva.

SALEM: Zakaj nam ne dovolite, da bi se vsaj obrili?

VIKTOR: Zaradi varnostnih razlogov.

SALEM: Saj se ne bomo poklali med sabo.

VIKTOR: Žal ... Taka so pravila.

SALEM: Ne vemo, ali je noč ali je dan. Kako dolgo smo že tukaj?

VIKTOR: Kmalu vas bomo izpustili.

SALEM: Devetindvajset dni. Preštel sem. Po kosilih.

VIKTOR: Ste zadovoljni s hrano?

SALEM: Reklame ne bomo delali za to letovišče.
Kje smo sploh? Je to zapor? Bunker? Klet? Kasarna?

VIKTOR: Dober tek ...

SALEM: Čakaj! ... Nekaj bi vas rad prosil. Mi lahko vrnete telefon, samo za en klic.

VIKTOR: Koga bi radi poklicali?

SALEM: Mamo. Obljubil sem ji.

VIKTOR: Uporaba telefonov tukaj ni dovoljena.

SALEM: Samo da ji sporočim, da je vse v redu. Prosim. Samo za en klic. Manj kot minutko. Niti ne bom povedal, kje sem.

VIKTOR: Vojna je tukaj, fant moj. Vojna ... Veste, kaj je to? Proces ...

SALEM: Kupil sem ji telefon. Nepismena je, ampak se je naučila, samo zaradi mene. Čaka, da jo pokličem.

VIKTOR: Če je proces, je proces. Ga ni mogoče izvesti čez noč ...

SALEM: V redu, v redu, razumem. Taka so pač pravila ... (*Iz žepa izvleče listek.*) Kot človeka vas prosim, to je njena številka, pokličite jo na kratko. Vam bom dal denar takoj, ko mi ga vrnete. Ne govori vašega jezika. Čisto na kratko, recite samo *Salem OK*. To bo razumela. *Salem OK*. Toliko. Prosim. Prosim.

(VIKTOR vzame listek.)

SALEM: Naj vas Bog blagoslovi. Hvala.

(SENCA odrine SALEMA, ga pelje stran.
SOFIA pobere pladenj.)

SALEM: Gospod. Hvala. Hvala, gospod.

(VIKTOR gleda listek.)

4. prizor

VIKTOR
Spiš?

Spiš?

Rad bi ti povedal nekaj, česar ti ne bi povedal, če bi bila budna

Kje imaš Cufka

Cufiiiiii

Cufiiiiii

Cufiiiiii

Kam si se skrila, baraba

(VIKTOR ga po kolenih išče; pogleda pod posteljo; najde Cufka.)

Tukaj si ti, tukaj

Vsakič pogledam pod posteljo

Vsakič, preden se uležem

Za vsak slučaj

Če ga dobim

Če ga dobim

Če ga dobim, ga

(VIKTOR trga Cufka na najmanjše možne kose.)

Razkosam, raztrgam, razparam

Razsekam, razrežem, razčetverim

Razcefram, razfukam, razčlovečim

Pa naj se spet skriva pod posteljo, če si upa

(Od Cufka ostane samo kup smeti. VIKTOR se zjoče.)

Ati bo kupil novo igračo

Ati bo kupil, bo kupil, bo kupil, bo kupil novo, bo kupil novo

(VIKTOR si z rokavom obriše solze.)

Spiš?

Spiš?

*(VIKTOR vzame listek iz žepa;
vzame mobilni telefon; vtipka številko; telefon zvoni; dolgo zvoni ...
Klicani dvigne slušalko ... Za hipec nastane molk, zatem se zasliši iz slušalke
telefona ...)*

ŽENSKI GLAS:

(V tujem jeziku.)

črna smrt črno seme je sejala – ajoj
za črno seme črno prst je iskala – ajoj
za črno prst je tvojo mladost izbrala – ajoj
da bi črno seme v tvoje meso, sine moj edini, zasejala – ajoj

(VIKTOR spusti slušalko.)

4. DEJANJE – *Mir*

1. prizor

(*Na vrtu OZN. Pred mikrofoni stojijo COFFEY, VIKTOR in SVETLANA.
V ozadju SOFIA in SENCA.*)

SVETLANA:

Kamor koli leti pogled, spusti se na opojni cvet ... Mačice, orlice, trepetlike, potonike, tulipani, zvezdice, šmarnice, narcise ... Res je lepo tukaj, na vrtu Organizacije združenih narodov. Vsaka cvetlica je en narod, en glas, en vonj, ena kultura, en jezik, en – za različen mrčes – pristan. Značilnost vrta so številni mostovi, bajerji, ribniki, klopi, skulpture, avenije, zbirke kaktusov in puščavskih rastlin in vsekakor kaskada, ki predstavlja zgradbo vesolja, in ne nazadnje terasa, ki prikazuje ukrivljanje prostora in časa, ki ga povzroča črna luknja. In prav iz tega pisanega epicentra poročamo v živo, za prvi program nacionalne televizije, za oddajo *Svet ...*

COFFEY:

Tu smo

Tu smo

da državam, raztrganim zaradi konfliktov, pomagamo ustvariti pogoje za trajen mir. Tu smo, da zacelimo rane časa in odpremo pot miru. Tu smo, da postavimo temelje bratstva in blagostanja. Pozivam vse politične akterje, naj ostanejo v celoti zavezani sporazumu, ki smo ga podpisali danes. To je edina uspešna pot za demokracijo in utrditev stabilnosti ter garancija za implementacijo človeških pravic in vladavino prava na celini. Zgodovino pišejo junaki. Samo predani, zvesti in posvečeni posamezniki so lokomotiva konvoja. Gospod Viktor piše novo stran, ne le domače, temveč vsesкупne zgodovine. Lider v esenci svojega DNK-ja, železna roka v žametni rokavici, perfekcionista, daljnosežni videc z očmi stepsko-puščavskega sokola, altruist, modrec v srcu, skrbnik človeštva po duši, oče narodov, svetovljanski erudit in, navsezadnje, globoki humanist. Na podlagi utemeljenih dokazov je usmeril našo pozornost na dogajanje, na katero sprva nismo bili dovolj pozorni. Mednarodna

skupnost mu dolguje ure bedenja, neprespane noči, nepozabne dni telesnih in duševnih bolečin. Ob tej priliki bi se mu z molitvijo članov Varnostnega sveta Združenih narodov zahvalil za budnost in resnost, ki ju nesebično premore za vse nas:

*Thank you, for watching over me, day and night
For soothing my fears and guiding my heart
I am counting on you
Viktor
My guardian angel
And I am sending you my prayer for a better life
Let my path unfold under better auspices
And my legacy be made of love and generosity
I put my humble desires in your hands
And wait for the manifestation of your kindness and wisdom*

Čas je za takojšenj ukrep

Poslali smo

Vojsko
Policijo
Civilno logistiko
Strateške strokovnjake

S skupnimi močmi bomo razblinili črne oblake
Ki so se zgrnili nad raztrgano državo
In jo ponovno sestavili v sožitju in popeljali v slavo

SVETLANA:

To je bil nagovor generalnega sekretarja OZN, hvala, gospod Coffey – gospod premier, videti je, da ste premaknili goro, zdaj ni dvoma, Varnostni svet začena mirovno misijo – ali ste zadovoljni z dosežkom?

(VIKTOR odpira usta, vendar ne more spregovoriti.)

Razumljivo, po vsem, kar se je zgodilo, to so emotivno nabiti trenutki zgodovine, to so enkratni občutki, kot je že rekel generalni sekretar Varnostnih sil, gospod Coffey, čas je, da se zacelijo rane in da se odpre

pot miru – kdaj lahko pričakujemo normalizacijo situacije, gospod premier?

(VIKTOR odpira usta, vendar iz njih ne spravi niti glasu.)

Ja, tako je, dajmo času čas, navsezadnje, čas je gibljiva podoba večnosti. Na koncu bomo končali z bolj vedro temo – gospod premier, pravijo, da na vašem vrtu rastejo samo štiriperesne deteljice. Ali to drži, gospod premier?

(VIKTOR pokima.)

Seveda drži, na vrtu je veliko dela, travo je treba pokositi, drevesa obrezati, pograbititi trohno in pridelati hranljivo prst – ali sami skrbite za vrt, gospod kancler?

(VIKTOR pokima.)

Sami seveda, hvala gospod premier, da ste z nami podelili kanček svoje zasebnosti.

VIKTOR:

Prosim

SVETLAN:

Toliko iz parka Organizacije združenih narodov, vračamo se v studio, čas je za poročila.

2. prizor

LJUDSTVO:

Bolje kos kruha v miru kot pojedina v prepiru
Boljša domača gruda kot na tujem zlata ruda

MOŠKI ZBOR V ČRNINI:

Moje hiše ni več

ŽENSKI ZBOR V ČRNINI:

Tudi moje ni več

MOŠKI ZBOR V ČRNINI:

Bomo spali pod vedrim nebom
Samo da smo na domačem vrtu, na domačih tleh

LJUDSTVO:

Hišo bomo spet zgradili in svoj dom obnovili

MOŠKI ZBOR V ČRNINI:

Iz domačega blata
Iz lastne prsti in domačega dežja
Si bom naredil dom

ŽENSKI ZBOR V ČRNINI:

Diši
Povohaj, kako diši
Tako diši samo naše zemlje prst

LJUDSTVO:

Za to domače blato hvala tebi
Ki nas nesebično pelješ naprej

Tudi ko so naše duše premog črni
Si lokomotiva ti

Tudi tam, kjer tirnic ni

Človek, ki je naš branik

Zasluži si spomenik

Človek, ki je naš branik

Zasluži si spomenik

Človek, ki je naš branik

Zasluži si spomenik

*(LJUDSTVO se v ekstazi maže z domačim blatom
in skandira hvalnico VIKTORJU.)*

3. prizor

VIKTOR:

Sofiaaaaaaaa

Sofiaaaaaaaa

SOFIA:

Kaj je, kaj se dereš

VIKTOR:

Kje je

Kje je moja speča sreča, kje je

SOFIA:

Če je speča, spi – ne

VIKTOR:

Kje je

SOFIA:

V spalnici

Kje naj bi bila

VIKTOR:

Je ni

V spalnici je ni

SOFIA:

Kako je ni

VIKTOR:

Kličem jo že tri ure

Telefon ji zvoni

Se ne oglasi

Kam je šla

Zakaj si jo pustila

Naj jo grem iskat

Naj jo grem iskat

Kam, kam naj jo grem iskat

SOFIA:

Sem zdaj jaz kriva

VIKTOR:

Nisem tega rekel

A sem

A sem

SOFIA:

Sem zdaj jaz kriva

VIKTOR:

Je kaj rekla

SOFIA:

Kaj naj bi rekla, kaj

VIKTOR:

Je kaj rekla

SOFIA:

Danes zjutraj me je vprašala

VIKTOR:

Kaj te je vprašala

SOFIA:

Zakaj je vojne konec

Kako to, da je orožje potihnilo čez noč

To me je vprašala

VIKTOR:

Kaj si ji rekla

SOFIA:

Naj se tebi zahvali

Ki si našel rešitev

In v hiše za vse nas

Spet zvabil mir

VIKTOR:

Kaj je rekla

SOFIA:

Nič

*(Iz offa se sliši klavir.
Odprejo se vrata.
Vstopi DUH SALEMA.
Sredi čela ima vidno strelno rano.)*

4. prizor

*(GLORY, 13-letna deklica, igra klavir, skoraj virtuosno.
VIKTOR in SOFIA sta v prostoru, vendar ju
GLORY sploh ne vidi. Igra naprej.
Ko zagleda DUH SALEMA, se sploh ne gane, igra naprej.)*

DUH SALEMA:

Oprosti, da sem te zmotil, hči

Ne vem, kako ti je ime
Rekel sem ti hči, ker to ni daleč od resnice
Vsaka ženska je hči od nekoga

GLORY:

Si tako našemljen za pusta

DUH SALEMA:

In namazan z obstojno barvo

GLORY:

Kaj bi rad

DUH SALEMA:

Vizo za nebo
Duša hoče v nebo
Viza pa je telo mrliča v zemlji ali vsaj kamen, da označi prazen grob

GLORY:

Si novi telesni stražar

DUH SALEMA:

Žal ne

Pa bi bil

Še kako bi bil

Tvoj telesni stražar

GLORY:

Kaj počneš tukaj

DUH SALEMA:

Trenutno tavam med nebom in zemljo

Sem privid, pod tvojo posteljo skrit

Črnooki, barvnopolti

Obrazne poteze tuje

Podoba, ki se od tvoje

Povsem razlikuje

Sem študent, moja cena je en cent

Najdaljše poletje po maturi

Je čas življenja, ki te v tujih krajih lahko uri

Hotel sem potovati v svet

Hotel sem tudi denar imet

Hotel sem združiti oboje

Podal sem se na pot po svoje

Da bi v dveh mesecih z delom na črno zaslužil za kavbojke in sandale

Vpleten sem bil v velike državne škandale

Vedel sem, da bo pot dolga

Ampak da bo tako dolga, si nisem mislil

Nisem bil sam

Sedem nas je bilo

Črnooki, barvnopolti
Obrazne poteze tuje
Vsem sedmim nam naključje usodo kuje

Hoteli smo po bližnjici
Da pridemo hitreje
Prišli smo na Večno pot
In nikoli več ne moremo od tod

GLORY:

Vedeli ste, da je tukaj vojna

DUH SALEMA:

Vedeli smo, da je tukaj sranje
Nismo pa vedeli, da bomo padli v drek

GLORY:

Per aspera ad astra

DUH SALEMA:

Kaj

GLORY:

Prek trnja do zvezd

DUH SALEMA:

Dobesedno

GLORY:

Me boste spet ugrabili

DUH SALEMA:

Ne vem niti, kaj bi sam s sabo

GLORY:

In kaj je bilo potem

DUH SALEMA:

Vojaki tvojega očeta so nas ujeli

Mladostni nasmeh z obraza sneli
Tako j smo jim rekli, da smo revni študenti
Sezonski emigranti, ki bi radi pri sosedih nabirali lubenice
Ali kot strašila na polju pregnjali ptice

Si bila kdaj zaprta v kakšnem stanovanju?

GLORY:

Mene ves čas zapirajo

DUH SALEMA:

Ampak da ne bi vedela, zakaj si zaprta in kako dolgo boš

GLORY:

Kaj pa ti

DUH SALEMA:

En mesec so nas zadrževali, kot talce
Briti se nismo smeli
Pred televizorjem smo čepeli

Veš, kaj smo gledali?

GLORY:

Grozljivke

DUH SALEMA:

MTV – glasbeni program

GLORY:

Še dobro, da vam niso predvajali poročil
Ali pa tretji program – prenos iz parlamenta
Bog pomagaj

DUH SALEMA:

Oblekli so nas v tunike in šalvare
V lažne potne liste so nalepili naše verodostojne bradate portrete
V žepe so nam nabasali denar, kupe denarja
Da je prepričljivo, da smo plačanci

Tako so nas, izgubljene študente iz tujine, za nos rekrutirali za vašo vojno
To potovanje naj bi bilo vzgojno

Imaš rada očeta?

Odpeljali so nas na skrbno izbran kraj
Na vrhu hriba, tam, kjer hrast stoji in je kot raj

Ko smo prispeli, je tvoj oče rekel

*V redu, fantje, smo že tu, tam je meja
Pojdite, kamor vas nese pot
Samo stran, stran od tod*

Si kdaj delala kaj, pa si vedela, da je narobe?

GLORY:

Prav zdaj imam tak občutek

DUH SALEMA:

S hitrimi koraki smo pohiteli čez visoko nepokošeno travo
Iskat svojo sezonsko srečo z delom na črno za kavbojke in sandale
Vojaki tvojega očeta so nam plačali z gotovino v tilnik

(GLORY neha igrati.)

Igraj
Še nisem končal
Zdaj pride tisto najpomembnejše

(GLORY igra naprej.)

Telesa so obležala na polju, kjer sameva hrast
Čez slabo uro so še topla trupla
Pobrali in shranili v hladilnik mrtvašnice kot dokaz
Nekdo si s telesi kot z žajfo zdaj umiva svoj obraz

(GLORY neha igrati.)

Še, še igray

GLORY:

Kaj hočeš od mene

DUH SALEM:

Imaš rada očeta

GLORY:

To si me že vprašal

Vprašaj kaj drugega

DUH SALEM:

Na to mesto, kjer sameva hrast

Daj kamen

Samo toliko, da se obeleži grob

GLORY:

Ali je to delo mojega očeta rok

DUH SALEMA:

Ga imaš rada

Jaz bi ga imel, če bi bil moj oče

Tudi zame bi naredil to, kar je naredil zate

GLORY:

Kje so ostali

DUH SALEMA:

Pod tvojo posteljo, punčka mala

(Sobo napolnijo sence, ŠTUDENTI, oblečeni enako kot DUH SALEMA, vsi z vidnimi strelnimi ranami v glavah; lebdijo, šepetajo.)

ŠTUDENTI:

Na vrhu hriba planota

Samo hrast tam stoji

Senco meče na to, kar skriva prst

Kar si naredil ti

(ŠTUDENTI
sence letijo po zraku.)

DUH SALEMA:
Kako ti je ime

GLORY:
Glory

DUH SALEMA:
Slava

GLORY:
Slavica je moje pravo ime
Ni mi všeč, zato pravim, da sem Glory

DUH SALEMA:
Slavica je lepo ime, zakaj ti ni všeč

GLORY:
Preveč je običajno

DUH SALEMA:
Meni se zdi Glory bolj običajno
Ti lahko rečem Slavica

GLORY:
Kako je tebi ime

DUH SALEMA:
Salem

GLORY:
Salem
Tukaj bi te klicali Sale

DUH SALEMA:
Boš nesla kamen

GLORY:

Bo eden dovolj
Ali jih mora biti sedem

DUH SALEMA:

Eden bo dovolj

GLORY:

Kaj naj piše na kamnu

DUH SALEMA:

Nič
Kar koli napišeš, bo čas izbrisal
Zakaj bi se mučila pisat
Dovolj bo, če ga samo postaviš
Kamen bo že vedel, zakaj je tam

(Ji izroči zvezek.)

To je zate
Vzel sem ga iz neke zapuščene hiše
Hiša je bila prazna, zvezek tudi
Moj študij pa nepopisan list
Vzel sem ga za na faks
Ga ne bom potreboval

GLORY:

Kaj si vpisal

DUH SALEMA:

Jezike

GLORY:

Katere

DUH SALEMA:

Izumrle

GLORY:

Zakaj pa to

DUH SALEMA:

Da jih spet oživim

GLORY:

Katere govoriš od živih

DUH SALEMA:

Vse obvladam

Jezik žuželk

Jezik oblakov

Jezik ptic, dežja, vetra, neviht, toče

Jezik Sonca, Lune

GLORY:

Mi boš pokazal kraj

DUH SALEMA:

Zaigraj še enkrat, prosim

(GLORY zaigra na klavir.)

(Vstopi SENCA, za njim LJUDSTVO – ženski in moški zbor v črnini.

Zatem vstopita COFFEY in SVETLANA.

Vsi si sezujejo čevlje. Vsi strmijo v VIKTORJA.)

VIKTOR:

Zakaj mi nisi povedala, da pričakujeva goste

Ne sezuvajte se, prosim

Kar naprej, kar naprej

Kar izvolite

SOFIA:

S kom se pogovarjaš

VIKTOR:

Sofia, imava obisk

Naši prijatelji

Naši znanci
Sami dobri ljudje

Pokliči jo
Naj pride pozdravit goste

SOFIA:
V dnevnik je zapisala

VIKTOR:
Kaj, kaj, kaj je zapisala
Kaj – piše dnevnik
Kaj je zapisala

SOFIA:
Nikoli ti ne bom odpustila tega, kar si naredil

VIKTOR:
Komu? Kaj? Meni?

SOFIA:
Nisem stikala po njenih stvareh
Pustila ga je odprtega na mizi

VIKTOR:
Prinesi dnevnik

SOFIA:
Viktor

VIKTOR:
Prinesi dnevnik

SOFIA:
Viktor

VIKTOR:
Tako sem rekel
In ne me jezit pred ljudmi
Prinesi dnevnik

SOFIA:

Zakaj

VIKTOR:

Prinesi, če ti rečem

(SOFIA prinese dnevnik; VIKTOR gleda zapis.)

Je to njen rokopis

(Pokaže SOFII.)

Je to njen rokopis

(Pokaže gostom.)

Kaj pravite

(Pokaže SVETLANI, SENCI, COFFEYJU.)

Je to njen rokopis

LJUDSTVO:

Na vrhu hriba planota

Samo hrast tam stoji

Senco meče na to, kar skriva prst

Kar si naredil ti

SOFIA:

Tako je pač bilo zapisano

VIKTOR:

Kaj je zapisano – nič ni zapisano

SOFIA:

Tvoja knjiga se piše zdaj, Viktor

S tinto tvoje krvi

Jutri bo že na policah

Dostopna vsem za branje

Vsebina znana

Še bolj znan razplet

Stara zgodba med novimi platnicami

Prav tako, kot sem ti rekla

VIKTOR:

Nič mi nisi rekla
Kaj si mi rekla
Nič nisi rekla

LJUDSTVO:

Človek, ki je naš branik
Zasluži si spomenik
Človek, ki je naš branik
Zasluži si spomenik

SVETLANA:

Spoštovani gledalci, vsaka beseda, misel, vsako dejanje sprožja energije, na katere se odzove veselje. Eno dejanje povzroči drugo. Ena sama beseda lahko utrga plaz. Naj veselje zavibrira pri besedah

Slava človeku, ki živi za druge
Slava človeku, ki žrtvuje svoje lastno življenje za dobrobit vseh
Slava človeku, ki je pogumen, moder in nesebičen
Slava človeku, ki stopa v prvi vrsti, ko se vsi skrivajo

(*SENCA sezuva čevlje VIKTORJU.*)

Slava človeku, ki ga bomo večno nosili v svojih srcih
Ker je sam eno samo veliko srce

SENCA:

Nadaljevali bomo tvojo pot, šef

(*GLORY neha igrati.*)

DUH SALEMA: Kje imaš kamen?

GLORY: Kam naj ga dam?

DUH SALEMA: Tukaj ... Malo na desno ... Tako. Kaj pa je to?

GLORY: Saj si rekel, da govoriš vse jezike.

DUH SALEMA: Kaj si napisala?

GLORY: To, kar pomeni tvoje ime. Pogledala sem v leksikon.

DUH SALEMA: Iskala – zame?

GLORY: Ne. Zase.

DUH SALEMA: Sama vklesala?

GLORY: Ti je všeč?

DUH SALEMA: Glory ...

GLORY: Zate sem lahko tudi Slavica.

(GLORY gre h klavirju in spet zaigra.)

LJUDSTVO:

Dekliček pod hrast kamen položi

S pogledom poboža krošnjo hrasta in

Krošnja hrasta poboža njen otroško čisti obraz

V krošnji hrasta

Sliši jezik ptic

Jezik vetra

Jezik oblakov

Jezik žuželk

V krošnji hrasta

SVETLANA:

Vsakič ko vidim veliko drevo, pomislim, da je starejše od mene in da me bo preživelo ... Takoj ga moram objeti ... Ga objamem in začnem jokati ... Ta hrast je tukaj stal najmanj osemdeset ali sto let ... Gotovo je bil tukaj, preden je punčka prišla na svet ... *(Se zjoka.)* ... Tukaj je stal, kot nema priča, stal pokončno, preden je prišla na svet in zdaj ...

GLORY:

(Neha igrati; proti SVETLANI.)

A boš nehala že enkrat ali nas boš še morila? ... *Preden je prišla na svet ...* Se ti sploh zavedaš, kakšen jezik uporabljaš? Pa še za televizijo delaš. *Udataj se, ženska.* Ne da se tega več poslušati ...

Zakaj delate dramo iz nečesa, kar je totalno normalno ... Pridemo in gremo, pa kaj ... Konec koncev so vsi konci enaki ... Predvidljivi ... tako, kot je predvidljivo, da se bom oziroma sem se že obesila – ja, na ta hrast, ki je bil tukaj, *preden sem prišla na svet*, kot je že rekla gospa *tevejka*, odeta v solze in trpljenje ... Ja, ta hrast bo še tukaj, ko bom šla

oziroma sem že šla s tega sveta ... In zaradi tega je treba jokati? ... Saj je bil konec jasen že od začetka.

Živeti znane zgodbe, pa komu se to da ... (*Se pači.*) ... *Spiš?* ... *Spiš?* ... *Spiš?* ... *Zakaj me nisi zbudil* ... *Rad bi ti povedal nekaj* ... Da bi mi vsaj ... Obnemel si sredi razpleta ... In ti boš rekel, da si za dialog ... *Rad bi ti povedal nekaj, česar ti ne bi povedal, če bi bila budna* ... Ni logike, stari moj, sploh ni logike! Če bi se vsaj ustrelil ... vsaj v koleno ...

Sita sem vsega in vseh vas ... Že od zibelke poslušam te plesnive zgodbe o zafukani usodi, zdaj pa še hočete, da nastopam v njih. Še glavno vlogo naj igram. Pa kaj še? Jebite se. *Fuck you! Fuck you!* ... Salem, daj, pojdiva ...

DUH SALEMA:

Počakaj še malo do konca

GLORY:

Jaz grem

DUH SALEMA:

Si vprašala starše, ali smeš

GLORY:

Bom

Jutri

(GLORY, SALEM in ŠTUDENTI ne gredo nikamor.)

COFFEY:

(*Ima zvezek, ki ga je GLORY dobila od SALEMA.*)

Lahko samo še par besed

Prosil bi za spremljavo

(GLORY mu pokaže sredinec, noče igrati klavirja.)

Prav, hvala

Dobil sem zvezek

V njem otroški rokopis
In vsebina, ki je grozote popis
Od prve črke do zadnje v meni poraja bes
Zdaj vidim, da je vse to res

(VIKTORJU.)

Tasmanski vrag naj te vzame
Za vse temne zgodbe, ki jih čas piše, se ne da govoriti tiše
Vse to terja moj umik, ne bi rad bil tudi tvoj sodnik
Zdaj kazen in sodnika dobil si v enem

Na veji hrasta še binglja otroško telesce

Ne misli, da bo zgodovina zaradi tega ustavila svoje kolesce
Tudi če je vse to še ena inscenacija, čas je, ko se piše tvoja abdikacija

(Preda zvezek SOFII.)

Dajte to na polico, prosim

Pa še to bi dodal

*Only after walk through Hell
Have I seen the gates of Heaven*

Vsaka viktorija ima svojega Viktorja
Vsak Viktor svojo viktorijo
Pač

Ne moreš vedeti, zakaj živiš, vse dokler ne veš, za kaj bi umrl

*And please don't judge my choices
If you don't understand my reasons*

Končno si heroj
Strmoglavil iz nesreče v nesrečo
In še kronan z največjo sramoto
Če bi vsaj vse to naredil v zmoto

Dobil si tudi svoje plačilo
Si že hladen kamen
K tem besedam naj dodam samo še amen

*If I listen closely, my friend, I can hear the flapping of
Angel's wings and know that you're still with us*

Na kavo bova šla kdaj drugič

LJUDSTVO:

Pod hrastom kamen stoji
Na njem
Črke vklesane
Tri

VSI:

M I R

LJUDSTVO:

Naš branik
Ki zasluži si spomenik
Dvigne kamen, položen na rdečo roso
S prstom boža vklesane črke tri
Delo potomke, ki je šla pred njim
Boža črke s prstom
Rad bi jih povezal v eno besedo
Da bi ustvarili pomen

Pritisne kamen si na prsi
Močno ga stiska

Stiska, stiska kamen k prsim
Kot da hoče črke tri vtisniti si v srce

Tako močno stiska kamen, da tudi sam okamni

Postane kip
Doprnsni
Brez nog in brez rok

Obraz mu tudi okamni
Obraz z razprtimi usti

Kaj misliš, kaj je še hotel reči

Spiš? ... Rad bi ti povedal nekaj, česar ti ne bi povedal, če bi bila budna

Veliko dežja, toče in snega je padlo na kamen in na kip
Čas je napis s kamna – tri črke – že spral

Kip
Brez nog in brez rok
Še stoji pod hrastom
Sliši jezik vetra, listja, dežja, žuželk
Tam stoji in ptiči serjejo nanj in toča po njem tolče

On pa stoji in kar stoji

Pusti

Pusti ga, naj stoji.

*(LJUDSTVO odide, SVETLANA odide v spremstvu COFFEYJA, SENCA in
SOFIA odideta z roko pod roko. GLORY odide s SALEMOM in ŠTUDENTI.*

Tudi klavir vzamejo s sabo.

*VIKTOR, okammel, kot doprsni kip ostane sam, z napol odprtimi usti, zazrt
v nebo.*

Še danes zre vanj.)

KONEC.